

Briselē, 2024. gada 14. maijā
(OR. en)

9925/24

Starpiestāžu lieta:
2023/0187(CNS)

FISC 115
ECOFIN 577

DARBA REZULTĀTI

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsēkretariāts
Saņēmējs:	delegācijas
Iepr. dok. Nr.:	9786/24
Temats:	Padomes Direktīva par ātrāku un drošāku atvieglojumu piemērošanu pārmērīgiem ieturējuma nodokļiem – vispārēja pieeja

Pielikumā ir pievienots vispārējās pieejas teksts attiecībā uz direktīvas projektu; vispārēja pieeja tika panākta *ECOFIN* padomes sanāsmē 2024. gada 14. maijā.

PROJEKTS –

PADOMES DIREKTĪVA

par ātrāku un drošāku atvieglojumu piemērošanu pārmērīgiem ieturējuma nodokļiem

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 115. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ¹,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ²,

saskaņā ar īpašo likumdošanas procedūru,

- (1) Taisnīgas nodokļu uzlikšanas nodrošināšana iekšējā tirgū un kapitāla tirgu savienības (KTS) pareizas darbības nodrošināšana ir vienas no galvenajām Eiropas Savienības (ES) politiskajām prioritātēm. Šajā kontekstā ir ļoti svarīgi novērst šķēršļus pārrobežu ieguldījumiem, vienlaikus apkarojot krāpšanu nodokļu jomā un nodokļu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu. Šādi šķēršļi pastāv, piemēram, gadījumos, kad procedūras, saskaņā ar kurām piemēro atvieglojumus pārmērīgiem nodokļiem, kas ieturēti ienākumu izcelsmes vietā par dividenžu vai procentu ienākumiem, kuri samaksāti nerezidentiem ieguldītājiem par publiski tirgotajām akcijām vai obligācijām, ir neefektīvas un nesamērīgi apgrūtināšas. Turklāt, kā liecina *Cum/Ex* un *Cum/Cum* skandāli, dažos gadījumos ir izrādīties, ka ar pašreizējo situāciju nepietiek, lai novērstu atkārtotus riskus saistībā ar krāpšanu nodokļu jomā, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanu. Tādēļ šīs direktīvas mērķis ir padarīt ieturējuma nodokļa procedūras efektīvākas, vienlaikus stiprinot tās pret krāpšanas nodokļu jomā un nodokļu sistēmas ļaunprātīgas izmantošanas risku.

¹ OV C [...], [...], [...]. lpp.

² OV C [...], [...], [...]. lpp.

- (2) Lai dalībvalstīs stiprinātu spējas novērst un apkarot iespējamu krāpšanu nodokļu jomā vai nodokļu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu, ko pašlaik mazina vispārējs uzticamas un savlaicīgas informācijas par ieguldītājiem trūkums, ir jāparedz iespēja izveidot kopēju satvaru atvieglojumu piemērošanai pārmērīgiem ieturējuma nodokļiem attiecībā uz pārrobežu ieguldījumiem vērtspapīros, kas ir noturīgi pret krāpšanas nodokļu jomā vai nodokļu sistēmas ļaunprātīgas izmantošanas risku. Šim satvaram būtu jāpanāk konverģence starp dalībvalstīs piemērotajām dažādām atvieglojumu procedūrām, vienlaikus nodrošinot attiecīgi vērtspapīru emitentiem, ieturējuma nodokļa aģentiem, finanšu starpniekiem un dalībvalstīm pārredzamību un noteiktību attiecībā uz ieguldītāju identitāti. Šajā nolūkā satvaram būtu jābalstās uz automatizētām procedūrām, piemēram, uz nodokļu rezidences apliecību digitalizāciju (procedūras un formāta ziņā). Šim satvaram vajadzētu būt arī pietiekami elastīgam, lai pienācīgi ņemtu vērā dažādās dalībvalstīs piemērojamās atšķirīgās sistēmas, vienlaikus nodrošinot atbilstošus instrumentus cīņai pret nodokļu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu, lai mazinātu krāpšanas nodokļu jomā, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanas riskus. Šajā sakarā ir jāņem vērā nodokļu iestāžu atšķirīgās nostājas atkarībā no spēkā esošās atvieglojumu sistēmas. Saskaņā ar atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā nodokļu iestādes pēc atvieglojuma piemērošanas var iegūt attiecīgo informāciju par ieguldītājiem un maksājumu ķēdi. Turpretim, piemērojot atmaksas sistēmu, nodokļu iestādēm ir ārkārtīgi svarīgi, ka tās pirms atvieglojuma piemērošanas iegūst pietiekamu informāciju, lai varētu novērtēt, vai atvieglojums būtu jāpiešķir. Abās atvieglojumu sistēmās ir paredzēti noteikumi par finanšu starpnieka atbildību nepamatotas atmaksas gadījumā. Šī direktīva neierobežo dalībvalstu spēju reglamentēt līdzekļus, ar kuriem sertificēti finanšu starpnieki atgūst visus izdevumus, kas saistīti ar pielāgošanos tajā noteiktajiem pienākumiem vai to izpildi.

(2.a) Ņemot vērā šīs atšķirības un arī proporcionalitātes principu, šīs direktīvas noteikumiem par sertificētu finanšu starpnieku valstu reģistriem un pienākumu sniegt informāciju nevajadzētu būt saistošiem tām dalībvalstīm, kurās ir visaptveroša atvieglājumu sistēma ienākumu izcelsmes vietā un kuru tirgus kapitalizācijas rādītājs ir mazāks par noteiktu robežvērtību, kā noteikts šajā direktīvā. Mērķis veicināt efektīvas un stabilas sistēmas pārmērīga ieturējuma nodokļa atvieglošanai vienotajā tirgū būtu jāuzskata par sasniegtu, ja dalībvalstis, kuras saglabā savu valsts atvieglājumu sistēmu, atbilst abiem šajā direktīvā noteiktajiem kritērijiem. Pirmkārt, tirgus kapitalizācijas kritērijs ir saistīts ar ekonomikas lielumu un dividenžu maksājumu iespējamo apjomu. Zema tirgus kapitalizācija nozīmē nelielu dividenžu sadales apjomu un līdz ar to mazāku nodokļu sistēmas ļaunprātīgas izmantošanas risku. Ja dalībvalsts tirgus kapitalizācijas rādītāju sasniedz vai pārsniedz to noteiktā laikposmā, neatsaucami būtu jāpiemēro šīs direktīvas kopīgie noteikumi. Otrkārt, visaptverošas atvieglājumu sistēmas ienākumu izcelsmes vietā, kas ļauj vienkārši un efektīvi piemērot atbilstošu nodokļa likmi maksājuma brīdī, būtu jāuzskata par līdzvērtīgām šajā direktīvā noteiktajai atvieglājumu sistēmai ienākumu izcelsmes vietā. Šie kritēriji kopā var nodrošināt, ka ieguldītājiem visā vienotajā tirgū ir efektīva piekļuve iedarbīgām procedūrām attiecībā uz pārmērīgiem ieturējuma nodokļa atvieglojumiem visās dalībvalstīs. Attiecībā uz tām dalībvalstīm, kurām ir salīdzinoši mazs akciju tirgus un pietiekami iedarbīga valsts sistēma, šo sistēmu izmaiņas netiktu uzskatītas par samērīgām. Turklāt, tā kā šīs direktīvas kopīgie noteikumi aptvertu gandrīz visu vienoto tirgu, tiktu panākta atbilstoša konverģence.

- (2.b) Ar šo direktīvu saskaņo ieguldītāju piekļuvi atvieglojumu sistēmām visās dalībvalstīs, paredzot regulējumu par atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā un ātrās atmaksas sistēmu, tomēr atstājot dalībvalstīm iespēju saglabāt savus valsts noteikumus par atvieglojumu sistēmām ienākumu izcelsmes vietā, ievērojot konkrētus nosacījumus un ņemot vērā dalībvalstu ekonomikas attīstības atšķirības, vienlaikus dalībvalstīs nodrošinot piekļuvi atvieglojumu sistēmām. Jebkurā gadījumā šajā direktīvā paredzētos instrumentus – atkarībā no riska novērtēšanas kritērijiem – var piemērot attiecīgās dalībvalstīs, kuras uzskatītu, ka ir lietderīgi, piemēram, stiprināt instrumentus cīņai pret krāpšanu nodokļu jomā un nodokļu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu.
- (2.c) Lai valsts atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā varētu uzskatīt par visaptverošu, tai būtu jāietver virkne konkrētu galveno iezīmju, kā noteikts šajā direktīvā. Tā nodrošina plašu piekļuvi fiziskai personai vai subjektam, kuram ir tiesības uz šādu atvieglojumu. Valsts sistēma nodrošina atvieglojumus, ja nodokļu maksātājs ir tiesīgs tos saņemt, izņemot gadījumus, kad nav paziņota vajadzīgā informācija, ko noteikusi dalībvalsts. Principā prasītā informācija nedrīkst pārsniegt 11., 12. vai 13.a pantā minētos datus. Valsts sistēma nodrošina piekļuvi gan tiešajiem, gan netiešajiem ieguldījumiem, un tai nevajadzētu radīt papildu šķēršļus ienākšanai tirgū, kas nav paredzēti 10. panta 2. punktā. Tādējādi valsts sistēmai būtu ne tikai jānodrošina juridiska iespēja piemērot atvieglojumus, bet atvieglojums arī būtu *de facto* jāpiešķir tad, kad nodokļu maksātājam uz to ir tiesības. Valsts sistēmai nevajadzētu uzlikt papildu pienākumu, piemēram, paralēlu ziņošanas sistēmu. Dalībvalstij būtu jāparedz noteikumi attiecībā uz atbildību par ieturējuma nodokļa ieņēmumu zaudējumiem un sankcijām, kas piemērojamas par tādu valsts tiesību normu pārkāpumiem, kuras attiecas uz minēto nodokļu atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā. Attiecībā uz tirgus kapitalizācijas rādītāja nosacījumu Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei būtu jāsniedz vajadzīgie dati saskaņā ar regulatīvajiem tehniskajiem standartiem. Ja dalībvalsts neatbilst vai vairs neatbilst vismaz vienam no diviem iepriekš minētajiem nosacījumiem (attiecībā uz visaptverošu atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā un tirgus kapitalizācijas rādītāja robežvērtību), tai valsts tiesību aktos būtu jātransponē visi šīs direktīvas noteikumi.

- (3) Lai nodrošinātu proporcionālu pieeju, šai direktīvai būtu jāaptver pārmērīgu ieturējuma nodokļu atvieglojumu piešķiršanas procedūras tikai tajās dalībvalstīs, kuras piemēro ieturējuma nodokli par naudas līdzekļiem vai akciju dividendēm ar dažādām likmēm atkarībā no konkrētā ieguldītāja nodokļu rezidences. Tādos gadījumos dalībvalstīm ir jānodrošina atvieglojums, ja situācijā, kurā būtu jāpiemēro zemāka likme, ir piemērota augstāka likme. Dalībvalstīm vajadzētu būt arī iespējai īstenot līdzīgas procedūras attiecībā uz procentu maksājumiem nerezidentiem par publiski tirgotām obligācijām, lai uzlabotu attiecīgās atvieglojumu procedūras efektivitāti un nodokļu maksātāju atbildību noteikumiem. Uz dalībvalstīm, kurām nav vajadzīgas atvieglojumu procedūras attiecībā uz pārmērīgiem ieturējuma nodokļiem par dividendēm un – attiecīgā gadījumā – procentiem, šajā direktīvā minētās procedūras neattiecas. Ja ir nepieciešams piemērot atvieglojumu pārmērīgiem ieturējuma nodokļiem un lai nodrošinātu vienotu piekļuvi pārmērīgu ieturējuma nodokļu atvieglojumiem, šai direktīvai būtu jāreglamentē kopēja atvieglojumu sistēma ienākumu izcelsmes vietā un ātrās atmaksas sistēma, kas jāīsteno dalībvalstīm.
- (4) Ņemot vērā to, ka ieguldītāji var atrasties jebkurā dalībvalstī, visās dalībvalstīs būtu jāpiemēro noteikumi par kopēju un digitālu nodokļu rezidences apliecību (*e-TRC*). Lai nodrošinātu, ka visiem ES nodokļu maksātājiem ir pieejami kopēji, piemēroti un efektīvi pierādījumi par viņu nodokļu rezidenci, dalībvalstīm būtu jāizmanto automatizētas procedūras nodokļu rezidences apliecību izdošanai nolūkā piemērot atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā, visaptverošu atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā, ātrās atmaksas sistēmu vai standarta atmaksas sistēmu, lai saņemtu atļauju piemērot atvieglojumu pārmērīgam ieturējuma nodoklim par dividendēm, kas samaksātas par publiski tirgotām akcijām, vai attiecīgā gadījumā procentiem, kas samaksāti par publiski tirgotām obligācijām. Turklāt *e-TRC* būtu jāizdod vienā un tai pašā atpazīstamā un pieņemamā digitālā formātā un ar tādu pašu saturu.

Lai nodrošinātu lielāku efektivitāti, apliecībai būtu jāaptver tā kalendārā gada vai fiskālā gada maksimālais laikposms (piemēram, fiskālais gads, kas aptver divus gadus, vai fiskālais gads, kas ir garāks par vienu kalendāro gadu), uz kuru apliecība ir izdota un ir derīga, lai apliecinātu rezidences vietu minētajā aptvertajā laikposmā. Izdevējām dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pilnībā vai daļēji atcelt *e-TRC* spēkā esamību, ja nodokļu iestādēm ir pierādījumi, ka nodokļa maksātājs visā aptvertajā laikposmā vai tā daļā nav bijis izdevējas dalībvalsts rezidents. Lai varētu efektīvi identificēt ES subjektus, apliecībā būtu jāiekļauj nodokļa maksātāja identifikācijas numurs vai, ja tāda nav (ja attiecīgā dalībvalsts šādu numuru nodokļu maksātājiem nepiešķir), funkcionāls ekvivalents, ko izmanto nodokļu vajadzībām, un, ja šie dati ir apliecības izdevējiestādes rīcībā, Eiropas vienotais identifikācijas numurs (EVIN) vai juridiskās personas identifikators (*LEI*), vai jebkuras juridiskas personas reģistrācijas numurs, kas ir derīgs visā aptvertajā laikposmā. Turklāt, ja fiziskai personai nav nodokļu maksātāja identifikācijas numura, jo rezidences dalībvalsts šādu numuru nodokļu maksātājiem nepiešķir, ir paredzēta arī funkcionāla ekvivalenta izmantošana nodokļu vajadzībām. Izmantotajiem identifikatoriem vajadzētu būt derīgiem visā aptvertajā laikposmā. *e-TRC* ietver atsauci uz nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu, attiecībā uz kuru nodokļu maksātājs attiecīgā gadījumā pieprasa, lai to uzskata par rezidentu nodokļu vajadzībām. Lai izcelsmes dalībvalsts atzītu *e-TRC* par derīgu rezidences apliecinājumu, ja ieturējuma nodokļa atvieglojums tiek pieprasīts saskaņā ar nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līguma noteikumiem, ir būtiski, lai piemērojamais nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgums tiktu minēts *e-TRC*. Izdevējiestāde var izvēlēties attiecīgajā apliecībā norādīt vairāk nekā vienu piemērojamo nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu. Lai gan *e-TRC* galvenais mērķis ir īstenot ieturējuma nodokļa procedūras, tai var būt arī plašāka piemērošanas joma un tā var kalpot, lai papildus ieturējuma nodokļa procedūrām pierādītu nodokļu rezidenci. Ieturējuma nodokļa atvieglojuma piešķiršanas procedūras nolūkos *e-TRC* nevar iekļaut nekādu papildu informāciju. Ja vien nemainās nodokļu maksātāja nodokļu rezidence, *e-TRC* ir paredzēts izdot vienu reizi kalendārajā gadā vai vienu reizi fiskālajā gadā, pat ja viens un tas pats nodokļu maksātājs vairākkārt iegulda vienā un tajā pašā izcelsmes dalībvalstī.

- (5) Lai sasniegtu mērķi efektīvāk piemērot atvieglojumus pārmērīgam ieturējuma nodoklim, visā Savienībā būtu jāievieš kopējas procedūras, kas ļauj ātri iegūt skaidru un drošu informāciju par ieguldītāja identitāti, jo īpaši lielas ieguldītāju bāzes gadījumā, proti, attiecībā uz ieguldījumiem publiski tirgotos vērtspapīros, kad atsevišķu ieguldītāju identitātes noteikšana ir sarežģīta. Šādās procedūrās pēc tam vajadzētu arī varēt piemērot atbilstošu nodokļa likmi maksājuma veikšanas brīdī (atvieglojums ienākumu izcelsmes vietā) vai veikt pārmaksātā nodokļa summas ātru atmaksu. Ņemot vērā to, ka pārrobežu ieguldījumi parasti ietver finanšu starpnieku maksājumu ķēdi, attiecīgajām procedūrām būtu arī jāļauj izsekot un identificēt starpnieku ķēdi un līdz ar to arī ienākumu plūsmu no vērtspapīru emitenta līdz reģistrētajam īpašniekam, kā arī informāciju par pamatā esošo ieguldītāju. Visizplatītākie ieguldījumu nolīgumu veidi parasti ietver turētājbanku vai citu ieguldījumu sabiedrību (piemēram, brokeri), kas savā vārdā tur vērtspapīrus, pārstāvējot pamatā esošo ieguldītāju. Šāda veida nolīgumos par vērtspapīru reģistrēto īpašnieku tiktu uzskatīts pamatā esošais ieguldītājs. Tāpēc dalībvalstīm, kuras piemēro ieturējuma nodokli ienākumiem no vērtspapīriem, kuras piešķir atvieglojumu pārmērīgiem nodokļiem un kurās nav visaptverošas atvieglojumu sistēmas ienākumu izcelsmes vietā vai kurās tirgus kapitalizācijas rādītājs ir vienāds ar vai lielāks par šajā direktīvā noteikto robežvērtību, būtu jāizveido un jāuztur to finanšu starpnieku valsts reģistrs, kuriem ir būtiska loma maksājumu ķēdē. Šādiem finanšu starpniekiem pēc reģistrācijas būtu jāziņo tiem pieejamā informācija par dividenžu vai, attiecīgā gadījumā, procentu maksājumiem, ko tie apstrādā. Būtu jāprasa tikai tāda informācija, kas ir būtiska, lai rekonstruētu maksājumu ķēdi, un tādējādi ir noderīga, lai novērstu krāpšanas vai nodokļu sistēmas ļaunprātīgas izmantošanas riskus, un tikai tiktāl, ciktāl šāda informācija ir pieejama starpniekam ziņotājam. Dalībvalstis, kuras piemēro ieturējuma nodokli procentiem ar dažādām likmēm un kurām ir jāiesaistās līdzīgās atvieglojumu procedūrās vai kurās ir ieviesta visaptveroša sistēma dividenžu maksājumiem ienākumu izcelsmes vietā un kuru tirgus kapitalizācijas rādītājs ir mazāks par šajā direktīvā noteikto robežvērtību, attiecīgā gadījumā var apsvērt iespēju izmantot izveidoto valsts reģistru.

- (6) Tā kā finanšu starpnieki, kas visbiežāk darbojas vērtspapīru maksājumu ķēdēs, ir lielas iestādes, kā tās definētas Kapitāla prasību regulā (KPR), kā arī centrālie vērtspapīru depozitāriji, kas sniedz ieturējuma nodokļa aģentu pakalpojumus, šiem subjektiem vajadzētu būt pienākumam pieprasīt reģistrāciju dalībvalstu reģistros. Ja šie subjekti, kuriem ir reģistrācijas pienākums, darbojas ar filiāles vai filiāļu, vai viena vai vairāku meitasuzņēmumu starpniecību jebkurā dalībvalstī, šiem subjektiem būtu jāļauj izvēlēties izpildīt reģistrācijas pienākumu katrā izcelsmes dalībvalstī vai nu kā vienam sertificētam finanšu starpniekam grupas līmenī, vai kā atsevišķai filiālei vai meitasuzņēmumam, vai kā to kombināciju. Arī citiem finanšu starpniekiem būtu jāļauj pieprasīt reģistrāciju dalībvalstu valsts reģistros pēc saviem ieskatiem. Abās situācijās – vai nu obligātas, vai brīvprātīgas reģistrācijas gadījumā – finanšu starpniekiem vajadzētu būt iespējai reģistrēties pašiem vai tikt pārstāvētiem ar citu finanšu starpnieku, kas rīkojas to vārdā, lai līdz minimumam samazinātu administratīvo slogu un ietekmi uz to, kā tie vēlas tikt organizēti. Finanšu starpniekam pašam būtu jāpieprasa reģistrācija, iesniedzot pieteikumu Eiropas Sertificēto finanšu starpnieku portālā, kam būtu jākalpo par vienotu kontaktpunktu. Šie pieteikumi būtu jānosūta attiecīgajām dalībvalstīm, izmantojot Eiropas Sertificēto finanšu starpnieku portālu. Pēc tam dalībvalstīm būtu jālemj par reģistrācijas pieteikumu. Tādēļ portālam būtu jākalpo par instrumentu, kas atspoguļo dalībvalstu lēmumus attiecībā uz finanšu starpnieku reģistrāciju.

Šajā direktīvā būtu jāparedz arī noteikumi par šādas reģistrācijas prasībām, kā arī noteikumi par tās atteikšanu. Reģistrācijas noraidīšanas gadījumā finanšu starpniekiem joprojām būtu jāļauj iesniegt reģistrācijas pieteikumu vēlākā posmā, ja tiek novērsti noraidīšanas iemesli. Pēc tam, kad finanšu starpnieki ir reģistrēti, tie attiecīgajā dalībvalstī būtu jāuzskata par “sertificētiem finanšu starpniekiem” un uz tiem būtu jāattiecinā attiecīgie ziņošanas un paziņošanas pienākumi saskaņā ar šo direktīvu, vienlaikus piešķirot tiesības pieprasīt šajā direktīvā noteikto atvieglojumu procedūru piemērošanu.

Dalībvalstīm, reģistrējot sertificētu finanšu starpnieku, būtu jāatjaunina Eiropas Sertificēto finanšu starpnieku portāls. Šajā direktīvā būtu jāparedz arī noteikumi par izslēgšanu no valsts reģistra vai piekļuves liegšanu atvieglojumu sistēmām. Ja dalībvalsts nolēm izslēgt no reģistra, liedz piekļuvi atvieglojumu sistēmām vai noraida reģistrācijas pieprasījumu, tai Eiropas Sertificēto finanšu starpnieku portāls būtu attiecīgi jāatjaunina. Šāda paziņojuma mērķis ir ļaut tām izvērtēt veiktos pasākumus, izslēgšanu vai noraidīšanu un izskatīt to saistībā ar jebkuru turpmāku tā paša finanšu starpnieka reģistrācijas pieprasījumu savā valsts reģistrā. Uz skarto pušu tiesībām un pienākumiem, tostarp uz jebkura tāda lēmuma pārsūdzības tiesībām, ko dalībvalsts pieņēmusi saistībā ar reģistrāciju valsts reģistrā un svītrosanu no tā, attiecas attiecīgo dalībvalstu tiesību akti.

- (7) Lai nodrošinātu lielāku pārredzamību attiecībā uz tāda ieguldītāja identitāti un apstākļiem, kurš saņem dividendes vai procentu maksājumu, kā arī attiecībā uz maksājuma plūsmu no emitenta, sertificētiem finanšu starpniekiem konkrētos termiņos būtu jāziņo attiecīgs informācijas kopums. Šajā direktīvā būtu jāparedz divas ziņošanas iespējas: tieša un netieša ziņošana. Ja ziņošana ir tieša, sertificētam finanšu starpniekam būtu jāziņo tieši izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei. Ja ziņošana ir netieša, sertificētiem finanšu starpniekiem šī informācija vērtspapīru maksājumu ķēdē būtu jāsniedz secīgā kārtībā un attiecībā uz minēto sertificēto finanšu starpnieku stāvokli vērtspapīru tajā maksājumu ķēdē, kurā tie ietilpst. Rezultātā šai informācijai būtu jāsniedz ieturējuma nodokļa aģents vai attiecīgs sertificēts finanšu starpnieks, kas šo informāciju paziņo izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei. Ziņotajos datos būtu jāiekļauj informācija par attiecīgā ieguldītāja atbilstību, bet tai būtu jāaprobežojas tikai ar to informāciju, kas ir pieejama sertificētajam finanšu starpniekam, kurš sniedz ziņojumu. Finanšu starpniekiem, kuriem nav pienākuma reģistrēties kā sertificētiem finanšu starpniekiem un kuri ir izvēlējušies neregistrēties, nevajadzētu piemērot šajā direktīvā paredzētos ziņošanas pienākumus. Tomēr informācija par maksājumiem, ko veic šādi starpnieki, kuri nav sertificēti finanšu starpnieki, joprojām ir būtiska, lai pienācīgi rekonstruēt maksājumu ķēdes pirms šajā direktīvā noteikto atvieglojumu sistēmu piemērošanas.

- (7.a) Lai nodrošinātu, ka maksājumu ķēdē nepastāv informācijas trūkums, un ļautu ieguldītājiem piekļūt atvieglojumu procedūrām, direktīvai būtu jāļauj sertificētam finanšu starpniekam, kas, iespējams, nav tieši iesaistīts konkrētā maksājumu ķēdē, uzņemties finanšu starpnieka, kas nav sertificēts finanšu starpnieks, lomu minētajā ķēdē. Tas nozīmē, ka sertificētais finanšu starpnieks uzņemtos to atbildību un pienākumus saistībā ar informācijas ziņošanu un atvieglojumu sistēmu, kādi tam būtu, ja tas būtu sertificēts finanšu starpnieks. Ņemot vērā šo finanšu starpnieku shēmu, nodokļu iestādēm vajadzētu būt iespējai iegūt visu attiecīgo informāciju un efektīvi saskaņot informāciju visā maksājumu ķēdē, un ieguldītājiem vajadzētu būt iespējai piekļūt atvieglojumu sistēmai pat gadījumos, kad tajā ir iesaistīts finanšu starpnieks, kas nav reģistrēts dalībvalstī un kam nav saistoši šajā direktīvā noteiktie pienākumi.
- (7.b) Tomēr šai direktīvai nebūtu jāliedz sertificētiem finanšu starpniekiem izmantot ārpakalpojumus, lai veiktu uzdevumus, kas ir saistīti ar to pienākumu izpildi saskaņā ar šo direktīvu. Tāpēc sertificētam finanšu starpniekam būtu jāļauj izmantot trešo personu, lai izpildītu attiecīgos pienākumus attiecībā uz ieturējuma nodokļa procedūrām. Jebkurā gadījumā par šiem pienākumiem būtu jāatbild tam sertificētajam finanšu starpniekam, kurš savu pienākumu izpildei ir izmantojis ārpakalpojumu.

- (8) Lai padarītu kapitāla tirgu savienību iedarbīgāku un konkurētspējīgāku, būtu jāatvieglo un jāpaātrina procedūras atvieglojumu piemērošanai pārmērīgiem nodokļiem, kas ieturēti par ienākumiem no vērtspapīriem, ja attiecīgie sertificētie finanšu starpnieki ir snieguši atbilstīgu informāciju, tostarp par ieguldītāja identitāti. Attiecīgie sertificētie finanšu starpnieki ir visi tie sertificētie finanšu starpnieki vērtspapīru maksājumu ķēdē, kas atrodas starp ieguldītāju un vērtspapīru emitentu, un tiem varētu prasīt arī sniegt informāciju par maksājumiem, ko ķēdē veic nesertificēti finanšu starpnieki. Ņemot vērā dažādās pieejas dalībvalstīs, būtu jāparedz divi procedūru veidi. Pirmkārt, atvieglojums ienākumu izcelsmes vietā, tieši piemērojot attiecīgo nodokļa likmi ieturējuma brīdī. Otrkārt, ātrās atmaksas sistēma, saskaņā ar kuru šādu atmaksas pieprasījumu iesniedz sertificēts finanšu starpnieks un izcelsmes dalībvalsts nodokļu iestāde to apstrādā noteiktā termiņā, ko reglamentē šī direktīva. Ja šīs atmaksas netiek apstrādātas minētajos termiņos, piemēro nokavējuma procentus, ja šādi noteikumi ir paredzēti valsts tiesību aktos. Dalībvalstīm, kuras piemēro III nodaļu, vajadzētu būt iespējai ieviest atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā vai ātrās atmaksas sistēmu, vai to kombināciju, nodrošinot, ka visiem ieguldītājiem ir pieejama vismaz viena sistēma saskaņā ar šīs direktīvas prasībām. Šīm dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai ierobežot vienas sistēmas izmantošanu tikai konkrētos gadījumos, piemēram, zema riska gadījumos, ar nosacījumu, ka otra sistēma joprojām ir pieejama visos pārējos gadījumos, uz kuriem attiecas direktīvas darbības joma. Attiecībā uz maksājumiem, kas neietilpst direktīvas darbības jomā, piemēram, dividendēm no biržā kotētām sabiedrībām, kuras izmaksātas reģistrētiem īpašniekiem, kas ir izcelsmes dalībvalsts rezidenti, dividendēm no biržas sarakstā neiekļautām sabiedrībām vai procentiem, ja dalībvalsts nav izvēlējusies piemērot šo direktīvu procentu maksājumiem, joprojām var piemērot pārmērīga ieturējuma nodokļa atvieglojumu saskaņā ar valsts sistēmu, ko piemēro attiecīgajām procedūrām.

Ja attiecīgās direktīvas prasības netiek ievērotas attiecībā uz maksājumiem, kas ietilpst direktīvas darbības jomā, vai ja attiecīgais ieguldītājs to vēlas, dalībvalstīm kā rezerves sistēma direktīvā noteiktajām paātrinātajām procedūrām būtu jāpiemēro pārmērīga ieturējuma nodokļa atvieglojumu valsts standarta atmaksas procedūras. Ieguldītāji vai to pilnvarotie pārstāvji, kuriem ir tiesības uz atvieglojumu, var atgūt dalībvalstī samaksāto pārmērīga ieturējuma nodokli tikai tad, ja sertificētais finanšu starpnieks nav izmantojis atvieglojumu ienākumu izcelsmes vietā vai ātrās atmaksas procedūru.

- (8.a) Dalībvalstīm pirms ātras atmaksas pieprasījuma apstrādes vajadzētu būt iespējai īstenot krāpšanas apkarošanas pasākumus un veikt rūpīgu izmeklēšanu, ja pastāv risks, ka varētu notikt krāpšana nodokļu jomā vai nodokļu sistēmas ļaunprātīga izmantošana. Lai to izdarītu, dalībvalstīm vajadzētu būt tiesībām noteiktos apstākļos noraidīt atmaksas pieprasījumu. Šajos apstākļos būtu jāiekļauj gadījumi, kad ar pieprasījumu saistītās prasības nav izpildītas vai kad maksājumu ķēdi nevar rekonstruēt. Atmaksas pieprasījumu var noraidīt arī tad, ja dalībvalsts nolemj uzsākt jebkuru pārbaudes procedūru vai nodokļu revīziju, kuras pamatā ir riska novērtēšanas kritēriji. Šīs pārbaudes procedūras vai nodokļu revīzijas var piemērot visiem gadījumiem, kas identificēti kā tādi, kas rada krāpšanas nodokļu jomā vai nodokļu sistēmas ļaunprātīgas izmantošanas risku.

- (9) Lai aizsargātu pārmērīgu ieturējuma nodokļu atvieglojumu sistēmas, dalībvalstīm, kuras uztur valsts reģistru, būtu arī jāprasa, lai sertificēti finanšu starpnieki pārbaudītu to ieguldītāju atbilstību, kuri vēlas pieprasīt atvieglojumu. Konkrēti, sertificētiem finanšu starpniekiem būtu jāsaņem attiecīgā ieguldītāja nodokļu rezidences apliecība un deklarācija, ka šādam ieguldītājam ir tiesības uz ieturējuma nodokļa atvieglojumu saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem vai nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu, un, ja to pieprasa izcelsmes dalībvalsts, ka tas ir faktiskais īpašnieks attiecībā uz dividendu vai procentu maksājumu saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem vai nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu, kā aprakstīts komentāros par ESAO nodokļu paraugkonvencijas 10. vai 11. pantu. Tādējādi izcelsmes dalībvalstīm ir iespēja pieprasīt deklarāciju par faktiskajiem īpašniekiem. Būtu jāprasa, lai sertificēti finanšu starpnieki pārbaudītu piemērojamā ieturējuma nodokļa likmi, pamatojoties uz ieguldītāja konkrētajiem apstākļiem, un norādītu, vai tie ir informēti par jebkādu finanšu shēmu, kas ietver pamatā esošos vērtspapīrus un kas vēl nav nokārtota, kam vēl nav beidzies termiņš vai kas nav vēl citādi izbeigta pirms bezdividenžu datuma. Šajā kontekstā šis pienākums būtu jāsaprot tādā nozīmē, ka ieguldītājam (t. i., tā klientam) tuvākajam sertificētajam finanšu starpniekam būtu jāveic saprātīgi pasākumi, lai godprātīgi veiktu šādas pārbaudes. Piemēram, sertificētiem finanšu starpniekiem būtu jāpārbauda, vai *e-TRC* vai tam līdzvērtīgā dokumentā, vai ieguldītāja deklarācijā ietvertā informācija nav pretrunā informācijai, ko šie sertificētie finanšu starpnieki apkopojuši par saviem klientiem, veicot savu parasto uzņēmējdarbību, piemēram, ieguldītāja konta informācijai un citai informācijai, ko tie varētu būt apkopojuši, ievērojot piemērojamo principu “pazīsti savu klientu”. Tāpēc sertificētiem finanšu starpniekiem nebūtu jāpieprasa veikt papildu pārbaudes vai pieprasīt un apkopot papildu informāciju no sava klienta. Turklāt ieguldītājam būtu jāinformē finanšu starpnieks par jebkādam izmaiņām tā attiecīgajos apstākļos. Dalībvalstis var atļaut katru gadu pildīt uzticamības pārbaudes prasības, izņemot tad, ja sertificētais finanšu starpnieks zina vai tam ir iemesls zināt, ka apstākļi ir mainījušies vai arī informācija ir nepareiza vai neuzticama.

- (9.a) *FASTER* procedūru piemērošana ir atkarīga no tā, vai tiek saskaņots nosacījums, ka reģistrētais īpašnieks (fiziska persona vai subjekts, kas ir tiesīgs saņemt dividendes vai procentus kā vērtspapīru turētājs) ir arī persona, kurai ir tiesības uz ieturējuma nodokļa atvieglojumu saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem vai attiecīgā gadījumā ar nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu. Ja reģistrētais īpašnieks ir arī tā persona, kurai ir tiesības uz atvieglojumu, var piemērot tikai noteikumus par tiešajiem ieguldījumiem. Tomēr gadījumos, kad nav saskaņotības starp reģistrēto īpašnieku un personu, kurai ir tiesības uz atvieglojumu, var piemērot noteikumus par netiešajiem ieguldījumiem. Šie īpašie noteikumi ir paredzēti, lai nodrošinātu atvieglojumu gadījumos, kad dažiem kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (KIU) vai to ieguldītājiem var būt tiesības uz atvieglojumu, taču tie nav reģistrētie īpašnieki, jo vērtspapīri atrodas citas juridiskas personas vai fiskāli caurskatāma KIU turējumā. Noteikumi par netiešajiem ieguldījumiem nodrošina, ka likumīgiem ieguldītājiem ir piekļuve direktīvas procedūrām. Tādēļ, interpretējot KIU, dalībvalstīm būtu jāiekļauj KIU, kas savā vai tiesīgo ieguldītāju, kuriem ir KIU pašu kapitāls, vārdā var pieprasīt atvieglojuma piemērošanu pārmērīgam ieturējuma nodoklim, pamatojoties uz izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem vai nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu. Ja sertificētais finanšu starpnieks ir iesaistīts netiešajos ieguldījumos, tam joprojām būs jāizpilda uzticamības pārbaudes prasības. Turklāt sertificēto finanšu starpnieku var saukt pie atbildības, ja rodas jebkādi nodokļu zaudējumi.

- (10) Ir atzīts, ka finanšu shēmas var izmantot, lai īpašumtiesības uz vērtspapīru un/vai attiecīgos ar ieguldījumu saistītos riskus pilnībā vai daļēji nodotu kādam citam. Ir arī pierādīts, ka šādas shēmas ir izmantotas dividenžu arbitražā un dividenžu nodokļu mazināšanas shēmās, piemēram, *Cum/Ex* un *Cum/Cum* shēmās, ar vienīgo mērķi saņemt atmaksu, lai gan ieguldītājam uz to nav bijis tiesību, vai saņemt lielāku atmaksas summu, nekā ieguldītājs faktiski bijis tiesīgs saņemt. Par finanšu shēmām var uzskatīt tādas shēmas kā regulētā tirgū tirgoti nākotnes līgumi, repo darījumi, vērtspapīru aizdevumi un vērtspapīru aizņēmumi, pirkuma-atpārdevuma darījums vai pārdevuma-atpirkuma darījums, atvasinātie instrumenti, maržinālo aizdevumu darījumi un cenu starpības līgumi (*CFD*), ja šīs shēmas paredz pagaidu vai pastāvīgu nošķirumu starp fizisku personu vai subjektu, kas uzņemas ieguldījuma ekonomisko risku, un akciju vai pamatā esošo tiesību juridisko īpašnieku. Minētie piemēri nav izsmeļoši. Turklāt tiek saprasts, ka īpašumtiesības netiek nodotas vērtspapīru pircējam vai aizņēmējam, ja vērtspapīru pārdevējam vai aizdevējam jebkāda juridiska darījuma, piemēram, vērtspapīru aizdevuma, iespējas līgumu vai nākotnes līgumu, rezultātā saglabājas ekonomiskais risks. Par finanšu shēmu var uzskatīt jebkuru pasākumu, saskaņā ar kuru starp attiecīgajām pusēm tiek kompensētas dividendes.

Šīs attiecīgās puses ne vienmēr saņem kompensāciju naudas līdzekļu veidā, bet tās var saņemt arī netiešāku kompensāciju, piemēram, cenas starpību vērtspapīros vai atvasinātajos instrumentos. Nodokļu iestādēm ir vajadzīga informācija par finanšu shēmām, lai cīnītos pret krāpšanu nodokļu jomā un nodokļu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu. Tiešas ziņošanas gadījumā šī informācija būtu jāprasa tikai no tiem sertificētajiem finanšu starpniekiem, kuri, ņemot vērā to stāvokli ķēdē, varētu būt tieši iesaistīti attiecīgajā finanšu shēmā, kā tas būs to sertificēto finanšu starpnieku gadījumā, kuri pieprasa atvieglojumu. Netiešas ziņošanas gadījumā šī informācija par finanšu shēmām ir jāpaziņo reģistrētā īpašnieka sertificētajam finanšu starpniekam, un šī informācija būtu jāpaziņo vērtspapīru maksājumu ķēdē secīgā kārtībā, lai rezultātā tā galu galā sasniegtu ieturējuma nodokļa aģentu vai norīkoto sertificēto finanšu starpnieku. Tas nozīmē, ka citiem sertificētiem finanšu starpniekiem, kas sniedz ziņojumus, informācija par šīm finanšu shēmām ir jānosūta ieturējuma nodokļa aģentam vai norīkotam sertificētam finanšu starpniekam, pat ja šie sertificētie finanšu starpnieki, kas sniedz ziņojumus, attiecīgajā finanšu shēmā nav tieši iesaistīti. Obligāciju un procentu maksājumu gadījumā nebūtu jāprasa ziņot par finanšu shēmām.

(10.a) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai ierobežot atvieglājumu izmantošanu ienākumu izcelsmes vietā vai ātrās atmaksas procedūras gadījumos, kad pastāv paaugstināts krāpšanas nodokļu jomā un nodokļu sistēmas ļaunprātīgas izmantošanas risks. Tāpēc ir lietderīgi paredzēt šādu gadījumu sarakstu, kuros dalībvalstīm ir iespēja izslēgt pieprasījumus par atvieglājumu piešķiršanu un veikt turpmākas pārbaudes. Lai ņemtu vērā atšķirības valstu tiesību sistēmās un jo īpaši nodokļu riska novērtēšanā, šādam sarakstam nevajadzētu būt obligātam, un dalībvalstīm vajadzētu būt rīcības brīvībai, lai noteiktu, uz kuriem no šiem gadījumiem būtu jāattiecinā standarta atmaksas procedūra. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai valsts tiesību akti, ar kuriem transponē šo direktīvu, nepieļautu, ka gadījumos, kurus dalībvalstis uzskata par paaugstinātu risku, var piemērot atvieglājumu ienākumu izcelsmes vietā vai ātru atmaksu. Šis pasākums nodokļu iestādēm nodrošinātu labākas iespējas cīnīties pret ļaunprātīgām shēmām, jo nodokļu iestādēm būtu iespēja veikt papildu pārbaudes, lai noteiktu, vai atvieglājuma pieprasījumi ir pamatoti un vai tie būtu jāapmierina. Viens no šādiem gadījumiem ir ar dividendžu bruto summu saistītā robežvērtība. Šī robežvērtība būtu jāaprēķina katram reģistrētajam īpašniekam vai ieguldītājam, kam ir tiesības saņemt pārmērīga ieturējuma nodokļa atvieglojumus, ja reģistrētais īpašnieks ir kolektīvo ieguldījumu uzņēmums vai tā izraudzīta juridiskā persona. Šī robežvērtība nebūtu jāpiemēro, ja attiecīgajam kolektīvo ieguldījumu uzņēmumam, kas iedibināts un tiek regulēts ES, dalībvalsts obligātajai pensiju shēmai vai arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijai, kas saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/2341 9. panta 1. punktu reģistrēta vai saņēmusi darbības atļauju kādā dalībvalstī, ir tiesības uz atvieglojumiem. Šādi uzņēmumi, shēmas un institūcijas tiek stingri regulēti un pakļauti valsts kompetento iestāžu uzraudzībai, kā arī stingrai iekšējai kontrolei. Tas nodrošina atbilstību attiecīgajiem noteikumiem un mazina krāpšanas nodokļu jomā un nodokļu sistēmas ļaunprātīgas izmantošanas risku. Tomēr pastāv gadījumi, kad nodokļu maksātāji varētu pieprasīt samazināto ieturējuma nodokļa likmi, pamatojoties uz ES tiesību aktiem, kas īstenoti ar valsts noteikumiem.

Parasti tas būtu gadījumā, kad valsts tiesību akti nodrošina, ka iedibinājumbrīvība vai kapitāla brīva aprīte tiek vienādi attiecināta gan uz iekšzemes, gan uz ārvalstu salīdzināmām situācijām, vai direktīvas transponēšanas gadījumā. Šādos gadījumos pārbaudes var būt vajadzīgas, jo īpaši, lai novērtētu situāciju salīdzināmību un valsts tiesību aktu piemērojamību pārrobežu lietās. Tādā gadījumā dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai risināt šos gadījumus saskaņā ar jebkuru esošo valsts atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā, ja tādai esošai sistēmai tādas pārbaudes ir nepieciešamas, un tā rezultātā šādos gadījumos pārmērīga ieturējuma nodokļa atvieglojums tiek piemērots pēc iespējas ātri un droši.

- (10.b) Tā kā sertificētiem finanšu starpniekiem ir uzticēta svarīga loma sniegt pilnīgu un pareizu informāciju, kas kalpo par pamatu ieturējuma nodokļa atvieglojumam vai atmaksai, ir lietderīgi dalībvalstu tiesību aktos iekļaut vismaz tādus noteikumus, saskaņā ar kuriem sertificētus finanšu starpniekus var saukt pie atbildības par pilnīgiem vai daļējiem ieturējuma nodokļa ieņēmumu zaudējumiem, kas radušies tāpēc, ka tie pilnībā vai daļēji nepilda šajā direktīvā noteiktos galvenos pienākumus. Dalībvalstis savos valsts tiesību aktos var noteikt stingru un solidāru atbildību sertificētiem finanšu starpniekiem, kuri pieprasa atvieglojumu. Turklāt ar dalībvalstu tiesību aktiem turpmāk būtu pilnībā jāreglamentē citi atbildības aspekti. Tas var ietvert ieturējuma nodokļa aģentus, kuri darbojas solidāri un kuri nedarbojas kā sertificēti finanšu starpnieki, un gadījumus, kas saistīti ar reģistrētu īpašnieku un ieguldītāju tiešu vai netiešu atbildību, kuri sertificētiem finanšu starpniekiem iesniedz nepilnīgu vai nepareizu informāciju. Šī direktīva neparedz noteikumus par atbildību attiecībā uz standarta atmaksas sistēmu.
- (11) Lai nodrošinātu piemērojamo noteikumu efektivitāti, dalībvalstīm būtu jāparedz noteikumi attiecībā uz sankcijām par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti, ievērojot šo direktīvu. Šīm sankcijām vajadzētu būt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.

- (12) Šīs direktīvas pareiza transponēšana katrā attiecīgajā dalībvalstī ir ļoti svarīga, lai veicinātu KTS kopumā, kā arī lai aizsargātu dalībvalstu nodokļu ieņēmumus. Tādēļ dalībvalstīm būtu regulāri jāpaziņo Komisijai statistikas informācija par to, kā to teritorijā tiek īstenoti valsts pasākumi, kas pieņemti, ievērojot šo direktīvu, un kā tiek panākta to izpilde. Komisijai, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju un citiem pieejamiem datiem, būtu jā sagatavo izvērtējums, kurā izvērtēts piemērojamo noteikumu iedarbīgums. Šajā kontekstā Komisijai būtu jāapsver nepieciešamība atjaunināt noteikumus, kas ieviesti ar šo direktīvu.
- (13) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, jo īpaši attiecībā uz digitālo nodokļu rezidences apliecību, Eiropas Sertificēto finanšu starpnieku portālu, finanšu starpnieku veikto ziņošanu, reģistrētā īpašnieka deklarāciju un atvieglojuma pieprasīšanu saskaņā ar šo direktīvu, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras pieņemt standarta veidlapas, kas ietver ierobežotu skaitu komponentu, tostarp noteikt valodu lietojuma kārtību. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011³.

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (14) Visai personas datu apstrādei, kas veikta saistībā ar šo direktīvu, būtu jāatbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) 2016/679. Datu apstrāde šajā direktīvā ir reglamentēta arī ar mērķi kalpot vispārējām sabiedrības interesēm, proti, nodokļu jautājumiem un tādiem nolūkiem kā krāpšanas nodokļu jomā, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanas apkarošanai, nodokļu ieņēmumu nodrošināšanai un nodokļu taisnīguma veicināšanai, kas uzlabo sociālās, politiskās un ekonomiskās iekļaušanas iespējas dalībvalstīs. Tāpēc, lai pareizi piemērotu šo direktīvu un aizsargātu šos vispārējo sabiedrības interešu mērķus, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai ierobežot Regulā (ES) 2016/679 noteiktu konkrētu datu subjekta tiesību darbības jomu. Tomēr šādiem ierobežojumiem nevajadzētu pārsniegt to, kas ir absolūti nepieciešams, lai sasniegtu minētos mērķus. Attiecībā uz papildu informāciju, kas atbilstīgi šai direktīvai varētu būt vajadzīga, lai pierādītu nodokļu maksātāja nodokļu rezidenci, šādas informācijas vākšana attiecībā uz fizisku personu būtu jāsaprot kā informācijas vākšana vienīgi nolūkā identificēt fizisku personu.
- (15) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet attiecīgo darījumu pārrobežu rakstura un nepieciešamības samazināt atbilstības nodrošināšanas izmaksas iekšējā tirgū kopumā dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (16) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725 ⁴ 42. pantu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju,

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Šajā direktīvā ir paredzēti noteikumi par to, kā dalībvalstis izsniedz digitālo nodokļu rezidences apliecību, un par procedūru, saskaņā ar kuru piemēro atvieglojumu pārmērīgam ieturējuma nodoklim, ko dalībvalsts var ieturēt par dividendēm par publiski tirgotām akcijām un attiecīgā gadījumā par procentiem par publiski tirgotām obligācijām, kuri samaksāti reģistrētiem īpašniekiem, kas nodokļu vajadzībām ir rezidenti ārpus minētās dalībvalsts.

2. pants

Darbības joma

1. I un IV nodaļu piemēro visām dalībvalstīm. II nodaļu piemēro visām dalībvalstīm attiecībā uz visām fiziskām personām un subjektiem, kas nodokļu vajadzībām ir rezidenti to jurisdikcijā.
2. III nodaļu neatsaucami piemēro visām dalībvalstīm, kuras piešķir atvieglojumus pārmērīgam ieturējuma nodoklim, kas ieturēts par dividendēm, kuras izmaksātas par publiski tirgotām akcijām, ko emitējis rezidents to jurisdikcijā, ja tām nav šādos gadījumos piemērojamas visaptverošas atvieglojumu sistēmas ienākumu izcelsmes vietā vai ja to tirgus kapitalizācijas rādītājs ir vienāds ar vai lielāks par 1,5 % katrā no četriem secīgiem gadiem, kā noteikts četrās jaunākajās Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes publikācijās, kas pieejamas šīs direktīvas transponēšanas termiņā.
3. [svītrots]

4. Dalībvalstis, kurām ir tāda visaptveroša atvieglojumu sistēma ienākumu izcelsmes vietā, kas piemērojama pārmērīgam ieturējuma nodoklim par dividendēm, kuras izmaksātas par publiski tirgotām akcijām, ko emitējis rezidents to jurisdikcijā, var neatsaucami piemērot III nodaļu, ja to tirgus kapitalizācijas rādītājs vismaz vienu no četriem secīgiem gadiem ir mazāks par 1,5 %, kā noteikts četrās jaunākajās Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes publikācijās, kas pieejamas šīs direktīvas transponēšanas termiņā.
5. Dalībvalstis neatsaucami piemēro III nodaļu piecu gadu laikā pēc tam, kad Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde ceturto reizi pēc kārtas ir publicējusi datus, kas liecina, ka to tirgus kapitalizācijas rādītājs 1,5 % apmērā ir sasniegts vai pārsniegts katrā no četriem secīgajiem gadiem.
6. Dalībvalstis, kuras piešķir atvieglojumus pārmērīgam ieturējuma nodoklim, kas ieturēts par procentiem, kuri samaksāti par publiski tirgotām obligācijām, ko emitējis rezidents to jurisdikcijā, var piemērot III nodaļu.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “pārmērīgs ieturējuma nodoklis” ir starpība starp ieturējuma nodokļa summu, ko dalībvalsts iekasē par dividendēm vai procentiem, kuri samaksāti īpašniekiem nerezidentiem par vērtspapīriem, piemērojot vispārējo iekšzemes likmi, un zemāko piemērojamo ieturējuma nodokļa summu, ko šī dalībvalsts piemēro tām pašām dividendēm vai procentiem saskaņā ar nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu vai attiecīgā gadījumā konkrētiem valsts tiesību aktiem;
- 2) “publiski tirgota akcija” ir akcija, ko atļauts tirgot regulētā tirgū vai kas tiek tirgota daudzpusējā tirdzniecības sistēmā, kā definēts Direktīvas 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) 4. panta 1. punkta 21. un 22. apakšpunktā;

- 3) “publiski tirgota obligācija” ir obligācija, ko atļauts tirgot regulētā tirgū vai kas tiek tirgota daudzpusējā tirdzniecības sistēmā, vai organizētā tirdzniecības sistēmā, kas definēti attiecīgi 2014. gada 15. maija Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 21., 22. un 23. apakšpunktā;
- 4) “finanšu starpnieks” ir vērtspapīru maksājumu ķēdē starp subjektu, kas emitē vērtspapīrus, un reģistrēto īpašnieku, kas saņem maksājumus par šādiem vērtspapīriem, esošs centrālais vērtspapīru depozitārijs, kas definēts Regulas (ES) Nr. 909/2014 (2014. gada 23. jūlijs) 2. panta 1. punktā, kredītiestāde, kas definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā, vai ieguldījumu brokeru sabiedrība, kas definēta Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā, vai minēto subjektu filiāle, vai trešās valsts juridiska persona, kurai ir atļauts sniegt pakalpojumus, kas ir salīdzināmi ar pakalpojumiem, kurus sniedz centrālais vērtspapīru depozitārijs, kredītiestāde vai ieguldījumu brokeru sabiedrība, vai minēto subjektu filiāle, saskaņā ar salīdzināmiem rezidences trešās valsts tiesību aktiem;
- 4.a) “subjekts” ir juridiska persona vai juridisks veidojums, tostarp, bet ne tikai, korporācija, personālsabiedrība, trasts vai fonds;
- 4.b) “kolektīvo ieguldījumu uzņēmums” ir pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmums (PVKIU), kā definēts Direktīvas 2009/65/EK 1. panta 2. punktā, alternatīvo ieguldījumu fonds, kas ir iedibināts Eiropas Savienībā (ES AIF), vai alternatīvo ieguldījumu fonds, ko pārvalda alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieks, kurš ir iedibināts Eiropas Savienībā (ES AIFP), kā definēts attiecīgi Direktīvas 2011/61/ES 4. panta 1. punkta k) apakšpunktā un 4. panta 1. punkta l) apakšpunktā, vai jebkurš cits kolektīvo ieguldījumu instruments, kas, pamatojoties uz izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem vai nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu, ir tiesīgs saņemt pārmērīga ieturējuma nodokļa atvieglojumus, vai kolektīvo ieguldījumu instruments, kura pamatā esošajiem ieguldītājiem ir tiesības uz šādiem atvieglojumiem, ko var pieprasīt to vārdā. Ja šāds kolektīvo ieguldījumu instruments ir iedibināts trešā valstī un pašam kolektīvajam ieguldījumam vai tā pamatā esošajiem ieguldītājiem ir tiesības uz pārmērīga ieturējuma nodokļa atvieglojumiem, kolektīvo ieguldījumu instruments, tā pārvaldnieks vai depozitārijs nedrīkst būt iedibināts trešā valstī, kura minēta ES saraksta ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, I pielikumā, vai Deleģētās regulas (ES) 2016/1675 pielikuma I tabulā;

- 4.c) “arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcija” ir institūcija, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/2341 ⁵ 6. panta 1. punktā;
- 5) “EVIN” ir Eiropas vienotais identifikācijas numurs sabiedrībām, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2017/1132 16. pantā;
- 6) “nodokļa maksātāja identifikācijas numurs” jeb “NMIN” ir dalībvalstī reģistrēta īpašnieka unikālais identifikators nodokļu vajadzībām;
- 7) “ieturējuma nodokļa atvieglojumu procedūra” ir procedūra, kurā reģistrēts īpašnieks, kas par vērtspapīriem saņem dividendes vai procentus, kuriem var tikt piemērots pārmērīgs ieturējuma nodoklis, saņem atvieglojumu vai atmaksu par šādu pārmērīgu nodokli;
- 8) “kompetentā iestāde” ir iestāde, ko dalībvalsts izraudzījusi saskaņā ar 5. pantu, un tā ietver jebkuru personu, kuru saskaņā ar valsts noteikumiem šāda iestāde ir pilnvarojusi rīkoties tās vārdā šīs direktīvas nolūkā;
- 9) “vērtspapīrs” ir publiski tirgota akcija vai publiski tirgota obligācija;
- 9.a) “depozitārie sertifikāti” ir finanšu instrumenti, kas ir apgrozāmi dalībvalsts vai trešās valsts kapitāla tirgū un kas atspoguļo emitenta vērtspapīru īpašumtiesības Eiropas Savienībā, kad tos tirgo tirdzniecības vietā dalībvalstī vai trešā valstī, un ko tirgo neatkarīgi no emitenta vērtspapīriem;
- 10) “liela iestāde” ir liela iestāde, kas definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 146. apakšpunktā;
- 10.a) “finanšu grupa” ir grupa, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 12. punktā;

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/2341 (2016. gada 14. decembris) par arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju (AKUI) darbību un uzraudzību (pārstrādāta redakcija) (OV L 354, 23.12.2016., 37. lpp.).

- 11) “ieturējuma nodokļa aģents” ir subjekts, kam saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem ir atbildība vai pilnvaras pār ieturējuma nodokļa atskaitīšanu no dividenžu vai procentu no vērtspapīriem maksājuma un par šāda ieturējuma nodokļa pārskaitīšanu izcelsmes dalībvalsts nodokļu iestādei;
- 12) “ieraksta datums” ir vērtspapīra emitenta noteiktais datums, kurā nosaka šā vērtspapīra turētāja identitāti un no tā izrietošās tiesības, pamatojoties uz pozīcijām, par kurām ir veikti norēķini un kuras ir ierakstītas finanšu starpnieka grāmatvedības dokumentos, veicot grāmatošanu tā uzņēmējdarbības beigās;
- 13) “norēķins” ir jebkur noslēgta vērtspapīru darījuma pabeigšana ar mērķi nokārtot minētā darījuma pušu saistības, pārvedot naudu vai arī vērtspapīrus, vai abus, kā definēts Regulas (ES) Nr. 909/2014 (2014. gada 23. jūlijs) 2. panta 1. punkta 7. apakšpunktā;
- 14) “reģistrēts īpašnieks” ir jebkura fiziska persona vai subjekts, kas ir tiesīgs saņemt tādus dividenžu vai procentu ienākumus no vērtspapīriem, uz kuriem attiecas nodoklis, ko ietur ienākumu izcelsmes vietā dalībvalstī, kā vērtspapīru turētājs ieraksta datumā, neskarot korekcijas tādus darījumus, kas vēl nav nokārtoti kuras varētu veikt saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem, un kas nav finanšu starpnieks, kurš attiecībā uz minētajiem dividenžu vai procentu ienākumiem rīkojas citu vārdā. Izcelsmes dalībvalstis saskaņā ar saviem valsts tiesību aktiem var par reģistrēto īpašnieku uzskatīt depozitāro sertifikātu turētāju, nevis pamatā esošo vērtspapīru turētāju, tā, it kā šis turētājs būtu tieši ieguldījis šādos vērtspapīros;

- 15) “ieguldījumu konts” ir konts vai konti, kurus finanšu starpnieki nodrošina reģistrētiem īpašniekiem un ar kuru starpniecību tiek turēti vai reģistrēti to vērtspapīri;
- 15.a) “naudas līdzekļu konts” ir konts vai konti, uz kuriem tiek veikti maksājumi, kas saistīti ar ieguldījumu kontā turētajiem vai reģistrētajiem vērtspapīriem;
- 16) “bezdividenžu datums” ir datums, no kura akcijas tiek tirgotas bez tiesībām, kas izriet no akcijām, tostarp attiecīgā gadījumā tiesībām piedalīties un balsot akcionāru sapulcē;
- 16.a) “maksājuma datums” ir datums, kurā reģistrētajam īpašniekam ir jāveic maksājums par publiski tirgotas akcijas dividendi vai publiski tirgotas obligācijas procentiem;
- 17) “finanšu shēma” ir jebkura shēma vai to virkne, vai līgumsaistības, ar ko:
- i. jebkura tādas publiski tirgotas akcijas īpašumtiesību daļa, par kuru izmaksā dividendi, tiek vai varētu tikt vai nu pastāvīgi, vai uz laiku nodota saistītai vai neatkarīgai pusei; vai
 - ii. dividende tiek pilnībā vai daļēji kompensēta starp saistītām vai neatkarīgām pusēm – ar naudas līdzekļiem vai jebkādā citā veidā;

- 18) “vērtspapīru maksājumu ķēde” ir secība, kādā finanšu starpnieki apstrādā dividenžu vai procentu maksājumu par vērtspapīriem starp vērtspapīru emitentu un reģistrētu īpašnieku, kam izmaksā dividendes vai procentus par šādiem vērtspapīriem. Brokerus, kas ir ieguldījumu brokeru sabiedrības, kuras saņēmušas atļauju saskaņā ar Direktīvu 2014/65/ES, vai kredītiestādes, kas saņēmušas atļauju saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES, kad tās sniedz vienu vai vairākus ieguldījumu pakalpojumus vai veic ieguldījumu darbības, kā arī trešās valsts juridiskās personas, kas saņēmušas atļauju saskaņā ar salīdzināmiem trešās valsts, kura ir rezidences vieta, tiesību aktiem, kad tās sniedz ieguldījumu pakalpojumus vai veic ieguldījumu darbības, uzskata par daļu no vērtspapīru maksājumu ķēdes, apstrādājot dividenžu vai procentu maksājumu;
- 19) “nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgums” ir nolīgums vai konvencija, kas paredz nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu attiecībā uz ienākumiem un attiecīgā gadījumā uz kapitālu un ir spēkā starp divām (vai vairākām) jurisdikcijām;
- 20) “izcelsmes dalībvalsts” ir tāda vērtspapīra emitenta rezidences dalībvalsts, par kuru maksā dividendi vai procentus;
- 21) “ātrās atmaksas sistēma” ir sistēma, kurā dividendes vai procentu maksājums tiek veikts, ņemot vērā vispārējo iekšzemes ieturējuma nodokļa likmi, un pēc tam tiek iesniegts pieprasījums atmaksāt pārmērīgo ieturējuma nodokli 13. pantā noteiktajā termiņā;
- 22) “atvieglojumu sistēma ienākumu izcelsmes vietā” ir sistēma, kurā atbilstošo ieturējuma nodokļa likmi saskaņā ar piemērojamajiem iekšzemes noteikumiem vai starptautiskiem nolīgumiem, piemēram, attiecīgo nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu, piemēro dividenžu vai procentu maksāšanas brīdī;

22.a) “visaptveroša atvieglojumu sistēma ienākumu izcelsmes vietā” ir atvieglojumu sistēma ienākumu izcelsmes vietā, ko piemēro dalībvalsts un kas atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

- a) tā nodrošina piekļuvi atvieglojumiem jebkurai fiziskai personai vai subjektam, kam ir tiesības uz atvieglojumiem attiecīgi saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem vai nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu;
- aa) ja tā ir tiesīga, tā nodrošina atvieglojumus maksājuma datumā, izņemot gadījumus, kad nav paziņota vajadzīgā informācija, ko noteikusi dalībvalsts, lai piemērotu šādus atvieglojumus;
- b) minētā dalībvalsts neizslēdz pieprasījumus par atvieglojumiem, izņemot apstākļos, kas minēti 10. panta 2. punktā;
- c) izņemot 10. panta 2. punktā minētos apstākļus, tā neprasa papildu informāciju no fiziskās personas vai subjekta, kam ir tiesības uz atvieglojumiem, un finanšu starpnieka, kurš nav ieturējuma nodokļa aģents, un neuzliek tiem papildu pienākumus, izņemot to informāciju un pienākumus, kas paredzēti attiecīgi 11., 12. un 13.a pantā;
- d) minētā dalībvalsts ir paredzējusi noteikumus par atbildību par visiem vai daļu no ieturējuma nodokļa ieņēmumu zaudējumiem, kas minētajai dalībvalstij radušies, piemērojot minēto atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā; un
- e) minētā dalībvalsts ir paredzējusi noteikumus par iedarbīgām, samērīgām un atturošām sankcijām, kas piemērojamas valsts tiesību normu pārkāpumiem attiecībā uz minēto atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā;

- 22.b) “tirgus kapitalizācija” ir dalībvalstī pārstāvēto biržā kotēto uzņēmumu publiski tirgto akciju kopējā vērtība, ko katru gadu publicē un sniedz Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde;
- 22.c) “tirgus kapitalizācijas rādītājs” ir attiecība, kas izteikta procentos no dalībvalsts tirgus kapitalizācijas 31. decembrī pret Eiropas Savienības kopējo tirgus kapitalizāciju 31. decembrī attiecīgajā gadā;
- 23) “standarta atmaksas sistēma” ir sistēma, kurā dividenžu vai procentu maksājums tiek veikts, ņemot vērā vispārējo iekšzemes ieturējuma nodokļa likmi, un pēc tam tiek iesniegts pieprasījums atmaksāt pārmērīgo ieturējuma nodokli ārpus 13. pantā noteiktās procedūras.

II NODAĻA

DIGITĀLĀ NODOKĻU REZIDENCES APLIECĪBA

4. pants

Digitālā nodokļu rezidences apliecība (*e-TRC*)

1. Dalībvalstis paredz automatizētu procesu, kā izdot digitālās nodokļu rezidences apliecības (*e-TRC*) fiziskai personai vai subjektam, kuru nodokļu vajadzībām uzskata par rezidentu to jurisdikcijā.
2. Dalībvalstis izdod *e-TRC*, pamatojoties uz informāciju, kas izdevējiestādei ir zināma izdošanas datumā, 14 kalendāro dienu laikā no pieprasījuma iesniegšanas, ievērojot 4. punktu. *e-TRC* atbilst I pielikuma tehniskajām prasībām un ietver šādu informāciju:
 - a) ja nodokļu maksātājs ir fiziska persona – vārds un uzvārds, dzimšanas datums un nodokļu maksātāja identifikācijas numurs vai, ja tāda nav, jebkurš funkcionāls ekvivalents, ko izmanto nodokļu vajadzībām;

- b) ja nodokļu maksātājs ir subjekts – nosaukums, nodokļa maksātāja identifikācijas numurs vai, ja tāda nav, jebkurš funkcionāls ekvivalents, ko izmanto nodokļu vajadzībām, vai, ja tāds ir pieejams, Eiropas vienotais identifikācijas numurs (EVIN) vai juridiskās personas identifikators (*LEI*), vai jebkuras juridiskas personas reģistrācijas numurs, kas ir derīgs visā aptvertajā laikposmā;
- c) nodokļu maksātāja adrese;
- d) izdošanas datums;
- e) aptvertais laikposms;
- f) apliecības izdevējas nodokļu iestādes identifikācija;
- fa) viens vai vairāki nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumi, ievērojot kurus, nodokļu maksātājs attiecīgā gadījumā pieprasa, lai to uzskata par rezidentu nodokļu vajadzībām izdevējā dalībvalstī;
- g) jebkāda papildu informācija, kas vajadzīga, lai pierādītu nodokļu maksātāja rezidenci nodokļu vajadzībām, ciktāl apliecība nav izmantojama ieturējuma nodokļa atvieglojuma piešķiršanai ES.

3. *e-TRC*:

- a) attiecas uz laikposmu, kas nepārsniedz kalendāro gadu vai tā fiskālā gada laikposmu, par kuru tā izdota, kā piemērojams izdevējā dalībvalstī; un
- b) tai ir jābūt derīgai, lai apliecinātu šāda aptvertā laikposma rezidenci, ja vien *e-TRC* izdevējai dalībvalstij nav pierādījumu, ka persona, uz kuru attiecas *e-TRC*, nav rezidente nodokļu vajadzībām tās jurisdikcijā visā minētajā laikposmā vai tā daļā, un minētā dalībvalsts pilnībā vai daļēji atceļ *e-TRC* spēkā esamību.

4. Ja konkrētā nodokļu maksātāja rezidences nodokļu vajadzībām pārbaudei ir nepieciešamas vairāk nekā 14 kalendārās dienas, dalībvalsts informē fizisko personu vai subjektu, kas pieprasījis apliecību, par vajadzīgo papildu laiku un kavējuma iemesliem.
5. Dalībvalstis atzīst citas dalībvalsts izdotu *e-TRC* par pierādījumu nodokļu maksātāja rezidencei minētajā citā dalībvalstī saskaņā ar 3. punktu, neskarot dalībvalstu iespēju pierādīt rezidenci nodokļu vajadzībām to jurisdikcijā.
 - 5.a Dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, lai prasītu fiziskai personai vai subjektam, ko uzskata par rezidentu to jurisdikcijā nodokļu vajadzībām, informēt nodokļu iestādes, kuras izdod *e-TRC*, par visām izmaiņām, kas varētu ietekmēt *e-TRC* derīgumu vai saturu.
 - 5.b Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai prasītu sniegt *e-TRC*, ja fiziskai personai vai subjektam, ko uzskata par rezidentu nodokļu vajadzībām kādā dalībvalstī, ir nepieciešams pierādījums par rezidenci nodokļu vajadzībām, lai piemērotu atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā vai ātrās atmaksas sistēmu, lai saņemtu pārmērīga ieturējuma nodokļa atvieglojumu par dividendēm, kas izmaksātas par publiski tirgotām akcijām, vai, ja piemērojams, procentiem, kas samaksāti par publiski tirgotām obligācijām, kuras emitējis rezidents to jurisdikcijā.
6. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka standarta datorizētas veidlapas, tostarp valodu lietojuma kārtību, un tehniskos protokolus, tostarp drošības standartus, *e-TRC* izdošanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 18. pantā.

III NODAĻA

IENTURĒJUMA NODOKĻU ATVIEGLOJUMU PROCEDŪRA

1. IEDAĻA

SERTIFICĒTI FINANŠU STARPNIEMI

5. pants

Sertificētu finanšu starpnieku valsts reģistrs

1. Dalībvalstis, kas minētas 2. panta 2. un 5. punktā, izveido sertificētu finanšu starpnieku valsts reģistru.
- 1.a Dalībvalstis, kas minētas 2. panta 4. un 6. punktā un kas izvēlas piemērot III nodaļu, izveido sertificētu finanšu starpnieku valsts reģistru.
2. [svītrots]
3. Dalībvalstis, kas izveido valsts reģistru saskaņā ar 1. un 1.a punktu, izraugās kompetento iestādi, kura ir atbildīga par minētā reģistra uzturēšanu un atjaunināšanu.
4. Valsts reģistrā iekļauj šādu informāciju par sertificētajiem finanšu starpniekiem:
 - a) sertificētā finanšu starpnieka nosaukums;
 - b) reģistrācijas datums;
 - c) sertificētā finanšu starpnieka kontaktinformācija un tīmekļa vietne, ja tāda ir;
 - d) EVIN vai, ja sertificētajam finanšu starpniekam nav šāda numura, juridiskās personas identifikators (*LEI*) vai jebkāds juridiskās personas reģistrācijas numurs, ko piešķirusi tā rezidences valsts.

- 4.a Šā panta un 9.–13.a panta nolūkā dalībvalstis atļauj sertificētam finanšu starpniekam uzņemties 9.–13.a pantā noteiktos pienākumus un atbildību attiecībā uz tāda finanšu starpnieka stāvokli, kas ir daļa no vērtspapīru maksājumu ķēdes un nav sertificēts finanšu starpnieks, ja abi finanšu starpnieki par to ir vienojušies.
5. Valsts reģistrus dara publiski pieejamus tam speciāli paredzētā portālā, izmantojot Komisijas tīmekļa vietni (Eiropas Sertificēto finanšu starpnieku portāls), un atjaunina vismaz reizi mēnesī.
6. Dalībvalstis saglabā atbildību par visiem lēmumiem attiecībā uz reģistrāciju, noraidīšanu, svītrošanu un pasākumiem, kas noteikti finanšu starpniekiem no to valsts reģistriem.
7. Visas tiesības un pienākumi, kas rodas saistībā ar 6. punktā minētajiem lēmumiem, izriet no attiecīgās dalībvalsts paziņojuma attiecīgajam finanšu starpniekam.
8. Komisija nekādā gadījumā nav atbildīga par Eiropas Sertificēto finanšu starpnieku portāla saturu vai par to, ka dalībvalstis nav apmainījušās ar informāciju par finanšu starpnieka reģistrāciju, noraidīšanu vai svītrošanu vai par pasākumiem, kas noteikti sertificētiem finanšu starpniekiem.

Eiropas Sertificēto finanšu starpnieku portāla izstrāde un darbība

1. Komisija izstrādā un pārvalda Eiropas Sertificēto finanšu starpnieku portālu vai nu ar saviem līdzekļiem, vai ar trešās personas starpniecību.
2. Ja Komisija nolemj izstrādāt vai ekspluatēt Eiropas Sertificēto finanšu starpnieku portālu ar trešās personas starpniecību, Komisija trešo personu izraugās un ar minēto trešo personu noslēgto nolīgumu īsteno saskaņā ar Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 2018/1046.
3. Eiropas Sertificēto finanšu starpnieku portāls ir elektronisks piekļuves punkts, kurā finanšu starpnieki var pieteikties reģistrācijai dalībvalstu reģistros. Portāls nodrošina informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm par finanšu starpnieka reģistrāciju, noraidīšanu, svītrosanu vai par pasākumiem, kas noteikti sertificētiem finanšu starpniekiem.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka informācija, kas paredzēta šīs direktīvas 6., 7. un 8. pantā, tiek sniegta Eiropas Sertificēto finanšu starpnieku portālam un ka to reģistri šajā portālā ir sadarbspējīgi.
5. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka tehniskās specifikācijas Eiropas Sertificēto finanšu starpnieku portāla darbībai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 18. pantā.

Prasība reģistrēties kā sertificētam finanšu starpniekam

1. Dalībvalstis, kas uztur valsts reģistru saskaņā ar 5. pantu, prasa visām lielajām iestādēm, kuras apstrādā dividenžu un attiecīgā gadījumā procentu maksājumus par vērtspapīriem, kurus emitējis rezidents to jurisdikcijā, un centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem, kas minēti 3. panta 4. punktā un ir ieturējuma nodokļa aģenti par tiem pašiem maksājumiem, reģistrēties to valsts reģistrā.
2. Dalībvalstis, kas uztur valsts reģistru saskaņā ar 5. pantu, pēc pieprasījuma dod iespēju reģistrēt šajā reģistrā jebkuru finanšu starpnieku, kas atbilst 7. panta prasībām.

Reģistrācijas procedūra

1. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu starpnieks tiek reģistrēts to sertificēto finanšu starpnieku valsts reģistrā trīs mēnešu laikā pēc tam, kad finanšu starpnieks ir iesniedzis pieprasījumu, kas pierāda, ka ir izpildītas visas šādas prasības:
 - a) tā rezidence nodokļu vajadzībām ir dalībvalsts jurisdikcijā vai tādas trešās valsts jurisdikcijā, kas nav iekļauta ne I pielikumā, kurš pievienots ES sarakstam ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, ne Deleģētās regulas (ES) 2016/1675 pielikuma I tabulā;
 - b) ja finanšu starpnieks, kas iesniedzis pieprasījumu, ir kredītiestāde vai ieguldījumu brokeru sabiedrība – attiecīgās kompetentās iestādes atļauja nodokļu rezidences jurisdikcijā veikt glabāšanas darbības; vai ja finanšu starpnieks, kas iesniedzis pieprasījumu, ir centrālais vērtspapīru depozitārijs – attiecīgās kompetentās iestādes atļauja nodokļu rezidences jurisdikcijā veikt darbības kā tādas. Ja finanšu starpnieks, kas iesniedzis pieprasījumu, nodokļu vajadzībām ir rezidents trešās valsts jurisdikcijā un ir saņēmis šādu atļauju saskaņā ar tiesību aktiem, kurus dalībvalsts neuzskata par salīdzināmiem ar attiecīgi Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2014/65/ES, minētā dalībvalsts var uzskatīt, ka šī prasība nav izpildīta;
 - c) ir deklarēta atbilstība attiecīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2015/849/ES noteikumiem vai salīdzināmiem tādas trešās valsts jurisdikcijas tiesību aktiem, kas nav iekļauta ne I pielikumā, kurš pievienots ES sarakstam ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, ne Deleģētās regulas (ES) 2016/1675 pielikuma I tabulā.

- 1.bis Dalībvalstis atļauj sertificētam finanšu starpniekam rīkoties cita finanšu starpnieka vārdā, kas ir daļa no tās pašas finanšu grupas, un uzņemties 6. pantā noteikto pienākumu un 9.–13.a pantā noteiktos pienākumus un atbildību.
- 1.a Ja finanšu starpnieks, kas iesniedz reģistrācijas pieprasījumu, nodokļu vajadzībām ir rezidents trešās valsts jurisdikcijā, kurā Direktīva 2010/24/ES vai konvencija, kas sniedz palīdzību nodokļu iekasēšanā, nav piemērojama, lai atgūtu visu vai daļu no ieturējuma nodokļa ieņēmumu zaudējuma saskaņā ar 16. pantu, dalībvalstis var prasīt pietiekamas un samērīgas garantijas, lai nodrošinātu, ka tiek atmaksāts šāds zaudējums saistībā ar atvieglojumu pieprasījumiem.
- 1.b Dalībvalstis var noraidīt reģistrācijas pieteikumu, ja:
- i) attiecīgie finanšu starpnieki ir izdarījuši vienu vai vairākus nodarījumus vai pārkāpumus saskaņā ar tās dalībvalsts vai citas jurisdikcijas tiesību aktiem, kurā šādi nodarījumi vai pārkāpumi ir izraisījuši zaudējumu ieturējuma nodoklī. Šādus finanšu starpnieku izdarītus nodarījumus vai pārkāpumus izcelsmes dalībvalsts var ņemt vērā tikai tiktāl, ciktāl par tiem ir bijis zināms ne vairāk kā 10 gadus pirms reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas; vai
 - ii) dalībvalsts vai cita jurisdikcija ir uzsākusi izmeklēšanu saistībā ar attiecīgo finanšu starpnieku par iespējamu krāpšanu vai nodokļu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu, kas var izraisīt zaudējumu ieturējuma nodoklī.
2. Finanšu starpnieki bez liekas kavēšanās paziņo dalībvalsts kompetentajai iestādei par jebkurām izmaiņām informācijā, kas sniegta saskaņā ar a)–c) apakšpunktu.
3. [svītrots]
4. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu starpniekam, kurš noraidīts, ievērojot 1.b punktu, ir atļauts atkārtoti pieteikties reģistrācijai, ja dalībvalstis ir konstatējušas, ka apstākļi, kas to izraisījuši, ir novērsti.

Svītroyana no valsts reģistra

1. Dalībvalstis svītroy no sava valsts reģistra jebkuru sertificētu finanšu starpnieku, kas nav sertificēts finanšu starpnieks, pamatojoties uz 6. panta 1. punktu, ja šāds starpnieks:
 - a) pieprasa šādu svītroyanu; vai
 - b) vairs neatbilst 7. panta prasībām.
2. Dalībvalstis var svītroy no sava valsts reģistra jebkuru sertificētu finanšu starpnieku, kas nav sertificēts finanšu starpnieks, pamatojoties uz 6. panta 1. punktu, un:
 - a) par kuru ir konstatēts, ka tas nav izpildījis savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu vai Direktīvu 2015/849/ES, vai salīdzināmiem tiesību aktiem trešā valstī, kas ir rezidences vieta nodokļu vajadzībām; vai
 - b) par kuru ir konstatēts, ka tas ir izdarījis vienu vai vairākus nodarījumus vai pārkāpumus saskaņā ar tās dalībvalsts vai citas jurisdikcijas tiesību aktiem, kurā šādi nodarījumi vai pārkāpumi ir izraisījuši zaudējumu ieturējuma nodokļa ieņēmumus. Šādus finanšu starpnieku izdarītus nodarījumus vai pārkāpumus izcelsmes dalībvalsts var ņemt vērā tikai tiktāl, ciktāl par tiem ir bijis zināms ne vairāk kā 10 gadus pirms svītroyanas; vai
 - c) ja dalībvalsts vai cita jurisdikcija ir uzsākusi izmeklēšanu saistībā ar attiecīgo sertificēto finanšu starpnieku par iespējamu krāpšanu vai nodokļu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu, kas var izraisīt zaudējumu ieturējuma nodokli.

2.a Dalībvalstis var aizliegt jebkuram sertificētam finanšu starpniekam, pamatojoties uz 6. panta 1. punktu, pieprasīt atvieglojumu saskaņā ar šo direktīvu:

- a) ja ir konstatēts, ka šāds sertificēts finanšu starpnieks nav izpildījis savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu vai Direktīvu 2015/849/ES, vai salīdzināmiem tiesību aktiem trešā valstī, kas ir rezidences vieta nodokļu vajadzībām; vai
- b) ja ir konstatēts, ka šāds sertificēts finanšu starpnieks ir izdarījis vienu vai vairākus nodarījumus vai pārkāpumus saskaņā ar tās dalībvalsts vai citas jurisdikcijas tiesību aktiem, kurā šādi nodarījumi vai pārkāpumi ir izraisījuši zaudējumu ieturējuma nodokļa ieņēmumus. Šādus finanšu starpnieku izdarītus nodarījumus vai pārkāpumus izcelsmes dalībvalsts var ņemt vērā tikai tiktāl, ciktāl par tiem ir bijis zināms ne vairāk kā 10 gadus pirms aizlieguma pieprasīt atvieglojumu; vai
- c) ja dalībvalsts vai cita jurisdikcija ir uzsākusi izmeklēšanu saistībā ar attiecīgo sertificēto finanšu starpnieku par iespējamu krāpšanu vai nodokļu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu, kas var izraisīt zaudējumu ieturējuma nodokli.

Ja šādu pasākumu piemēro sertificētajam finanšu starpniekam, pēc tā piemērošanas to iekļauj informācijā, kas saistīta ar minēto sertificēto finanšu starpnieku, valsts reģistrā, ko uztur dalībvalsts, kura šādu pasākumu pieņēmusi.

3. [svītrots]

4. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu starpnieks, kurš ir svītrots no valsts reģistra, ievērojot 1. vai 2. punktu, vai kuram ir aizliegts pieprasīt atvieglojumu, ievērojot 2.a punktu, tiek pārreģistrēts vai tam tiek atļauts atkārtoti pieprasīt atvieglojumu, ja dalībvalstis ir konstatējušas, ka apstākļi, kas to izraisījuši, ir novērsti.

2. IEDAĻA

ZIŅOŠANA

9. pants

Ziņošanas pienākums

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai prasītu sertificētajiem finanšu starpniekiem to valsts reģistrā sniegt savai kompetentajai iestādei informāciju, kas minēta II pielikuma A–E sadaļā, otrā mēneša laikā pēc maksājuma datuma. Ja norēķinu instrukcija attiecībā uz kādu darījuma daļu vēl nav saņemta, sertificētie finanšu starpnieki norāda daļu, par kuru vēl nav veikts norēķins.
- 1.bis Papildus 1. punktā minētajai informācijai dalībvalstis var prasīt sertificētajiem finanšu starpniekiem, kas reģistrēti to valsts reģistrā, sniegt savai kompetentajai iestādei informāciju, kas minēta II pielikuma F sadaļā un, attiecīgā gadījumā, G sadaļā, otrā mēneša laikā pēc maksājuma datuma.
- 1.a Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai prasītu, ka 5. panta 4.a punktā minētais sertificētais finanšu starpnieks ziņo savai kompetentajai iestādei 1. punktā un attiecīgā gadījumā 1.bis punktā minēto informāciju par to vērtspapīru maksājumu ķēdes daļu, attiecībā uz kuru finanšu starpnieks, kurš apstrādā maksājumu, nav sertificēts finanšu starpnieks.
- 1.b [svītrots]

- 1.c Neatkarīgi no 1., 1.bis un 1.a punkta dalībvalstis var veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai prasītu, ka tikai ieturējuma nodokļa aģents vai sertificēts finanšu starpnieks attiecīgajā vērtspapīru maksājumu ķēdē, ko iecēlusi to kompetentā iestāde vai kas izraudzīts saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kompetentajai iestādei sniedz informāciju saskaņā ar minētajiem punktiem. Šo informāciju sertificētie finanšu starpnieki vērtspapīru maksājumu ķēdē sniedz secīgā kārtībā un attiecībā uz šo sertificēto finanšu starpnieku stāvokli vērtspapīru maksājumu ķēdē, kurā tie ietilpst, un rezultātā tā galu galā sasniedz ieturējuma nodokļa aģentu vai attiecīgo sertificēto finanšu starpnieku.
2. [svītrots]
3. Dalībvalstis, kas minētas 2. panta 6. punktā, kuras izvēlas piemērot III nodaļu un uztur valsts reģistru, kas izveidots saskaņā ar 5. pantu, neprasa II pielikuma E sadaļā minētās informācijas paziņošanu.
4. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka II pielikumā minētās informācijas ziņošanai nepieciešamās standarta datorizētās veidlapas, tostarp valodu lietojuma kārtību, un prasības attiecībā uz saziņas kanāliem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 18. pantā.
5. Dalībvalstis prasa sertificētiem finanšu starpniekiem, kas reģistrēti to valsts reģistrā, desmit gadus glabāt dokumentāciju, kas apliecina ziņoto informāciju, un nodrošināt piekļuvi jebkurai citai informācijai, kas nepieciešama ieturējuma nodokļu noteikumu pareizai piemērošanai, un prasa sertificētiem finanšu starpniekiem dzēst vai anonimizēt visus personas datus, kas iekļauti tādā dokumentācijā, tūlīt pēc revīzijas pabeigšanas un ne vēlāk kā desmit gadus pēc ziņošanas.
6. [svītrots]

3. IEDAĻA

ATVIEGLOJUMU SISTĒMAS

10. pants

Pieprasījums pēc atvieglojuma ienākumu izcelsmes vietā vai ātras atmaksas

1. Izcelsmes dalībvalstis prasa, lai sertificēts finanšu starpnieks, kas uztur tāda reģistrēta īpašnieka ieguldījumu kontu, kurš saņem dividendes, ko iedalījis, vai procentus, ko maksājis rezidents izcelsmes dalībvalstī, minētā reģistrētā īpašnieka vārdā pieprasītu atvieglojumu, ievērojot attiecīgi 12. vai 13. pantu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - a) reģistrētais īpašnieks ir pilnvarojis sertificēto finanšu starpnieku pieprasīt atvieglojumu tā vārdā; un
 - b) sertificētais finanšu starpnieks ir pārbaudījis un noteicis atbilstību atvieglojumam saskaņā ar attiecīgi 11. pantu vai 13.a pantu.

2. Neatkarīgi no 1. punkta dalībvalstis var pilnīgi vai daļēji izslēgt pieprasījumus piešķirt atvieglojumu saskaņā ar sistēmām, kas paredzētas 12. un 13. pantā, ja iestājas kāds no šādiem apstākļiem:
- a) dividende ir izmaksāta par publiski tirgotu akciju, ko reģistrētais īpašnieks ieguvis darījumā, kurš veikts piecu dienu laikā pirms bezdividenžu datuma;
 - b) par pamatā esošo vērtspapīru veiktais dividendes maksājums, par kuru tiek pieprasīts atvieglojums, ir saistīts ar finanšu shēmu, kas vēl nav nokārtota, kam vēl nav beidzies termiņš vai kas nav vēl citādi izbeigta pirms bezdividenžu datuma;
 - c) vismaz viens no finanšu starpniekiem vērtspapīru maksājumu ķēdē nav sertificēts finanšu starpnieks, un neviens sertificēts finanšu starpnieks nav uzņēmies minētā finanšu starpnieka stāvokli 9. panta nolūkā saskaņā ar 5. panta 4.a punktu;
 - d) tiek prasīts atbrīvojums no ieturējuma nodokļa;
 - e) tiek pieprasīta samazināta ieturējuma nodokļa likme, kas neizriet no nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumiem;
 - f) dividendes maksājums pārsniedz bruto summu vismaz [100 000 EUR] apmērā vienam reģistrētajam īpašniekam vienā maksājuma datumā. Šo summu nosaka pēc dividenžu bruto summas katram ieguldītājam, kas tur kapitālu kolektīvo ieguldījumu uzņēmumā, ja šim pamatā esošajam ieguldītājam ir tiesības uz atvieglojumu, ievērojot attiecīgi 13.a panta 1.a punkta i) apakšpunktu vai 13.a panta 1.a punkta ii) apakšpunktu.

Šo apakšpunktu nepiemēro, ja persona, kurai ir tiesības uz pārmērīgā ieturējuma nodokļa atvieglojumu, ir:

- i. dalībvalsts obligātā pensiju shēma vai arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcija, kas saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/2341 9. panta 1. punktu reģistrēta vai saņēmusi darbības atļauju kādā dalībvalstī; vai
- ii. kolektīvo ieguldījumu uzņēmums, kas ir pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmums (PVKIU), kā definēts Direktīvas 2009/65/EK 1. panta 2. punktā, un kas nodibināts saskaņā ar Direktīvas 2009/65/EK 1. panta 1. punktu, alternatīvo ieguldījumu fonds, kas ir iedibināts Eiropas Savienībā (ES AIF), vai alternatīvo ieguldījumu fonds, ko pārvalda alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieks, kurš ir iedibināts Eiropas Savienībā (ES AIFP), kā definēts attiecīgi Direktīvas 2011/61/ES 4. panta 1. punkta k) apakšpunktā un 4. panta 1. punkta l) apakšpunktā.

Šo punktu piemēro attiecībā uz jebkuru tādu shēmu, saskaņā ar kuru dividendes maksājums tiek sadalīts, vai jebkuru tādu kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu, kas nav minēts 2. punkta f) apakšpunkta ii) punktā un kas izveidots ar vienīgo mērķi to saglabāt mazāku par šo summu.

4. Neatkarīgi no 1. punkta, ja finanšu starpnieks, kas uztur reģistrēta īpašnieka ieguldījumu kontu, nav sertificēts finanšu starpnieks, dalībvalstis atļauj sertificētam finanšu starpniekam pieprasīt atvieglojumu, ievērojot attiecīgi 12. vai 13. pantu, saskaņā ar 5. panta 4.a punkta un 9. panta noteikumiem.
5. Atvieglojumu sistēmas, kas paredzētas attiecīgi 12. un 13. pantā, nesamazina dalībvalstu kontroles pilnvaras saskaņā ar to tiesību aktiem attiecībā uz ar nodokli apliekamajiem ienākumiem, kam piemērots šāds atvieglojums, un neietekmē dalībvalstu tiesības uzlikt nodokļus.
6. Ja dalībvalstī pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā ir atvieglojumu sistēma ienākumu izcelsmes vietā vai ātrās atmaksas sistēma, vai to kombinācija, un ja minētā dalībvalsts, ievērojot ar 2. pantu, piemēro III nodaļu, minētā dalībvalsts nodrošina pastāvošās sistēmas atbilstību III nodaļā izklāstītajiem noteikumiem attiecībā uz visiem atvieglojumu pieprasījumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, proti, dividendēm, kas rodas no publiski tirgotām akcijām, un tikai tad, ja dalībvalstis nolemj tā darīt, – procentiem no publiski tirgotām obligācijām, kas izmaksātas nerezidentiem. Dalībvalstis var arī saglabāt un piemērot pastāvošu valsts atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā 2. punkta e) apakšpunktā minētajos gadījumos, kad pārbaudes tiek veiktas nolūkā:
 - i. nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret iekšzemes un pārrobežu situācijām, lai nodrošinātu atbilstību LESD IV sadaļas 2. un 4. nodaļai; vai
 - ii. piemērot samazinātas ieturējuma nodokļa likmes saskaņā ar Direktīvu 2003/49/EK vai Direktīvu 2011/96/ES.

Pienācīga rūpība attiecībā uz reģistrētā īpašnieka atbilstību

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai prasītu, ka sertificētais finanšu starpnieks, kas reģistrēta īpašnieka vārdā pieprasa atvieglojumu saskaņā ar attiecīgi 12. un 13. pantu, saņem no šā reģistrētā īpašnieka deklarāciju par to, ka reģistrētais īpašnieks:
 - a) ir persona, kurai ir tiesības uz ieturējuma nodokļa atvieglojumu attiecībā uz dividendi vai procentiem saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts valsts tiesību aktiem vai attiecīgā gadījumā nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu, tostarp juridisko pamatu un piemērojamo ieturējuma nodokļa likmi; un
 - aa) ir faktiskais īpašnieks, ja to pieprasa izcelsmes dalībvalsts, attiecībā uz dividendi vai procentiem saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts valsts tiesību aktiem vai attiecīgā gadījumā nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu; un
 - b) ir vai nav iesaistījies kādā finanšu shēmā, kas ir saistīta ar pamatā esošo publiski tirgoto akciju un kas vēl nav nokārtota, kam vēl nav beidzies termiņš vai kas vēl nav citādi izbeigta pirms bezdividenžu datuma; un
 - c) apņemas bez liekas kavēšanās informēt sertificēto finanšu starpnieku par jebkādam apstākļu izmaiņām.

2. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai prasītu, ka sertificētie finanšu starpnieki, kas reģistrēta īpašnieka vārdā pieprasa atvieglojumu saskaņā ar attiecīgi 12. un 13. pantu, pamatojoties uz šiem sertificētajiem finanšu starpniekiem pieejamo informāciju, pārbauda:
- a) reģistrētā īpašnieka *e-TRC* vai pierādījumu, ka nodokļu rezidence ir trešā valstī – atkarībā no tā, ko izcelsmes dalībvalsts uzskata par piemērotu. Šajā nolūkā nodokļu rezidences apliecību, kas pēc satura ir līdzvērtīga 4. panta 2. punktā paredzētajai apliecībai un kura atbilst I pielikuma 1. punktā minētajām tehniskajām prasībām, izcelsmes valsts var uzskatīt par piemērotu pierādījumu nodokļu rezidencei trešā valstī;
 - aa) neatkarīgi no šā punkta a) apakšpunkta – dokumentāciju, ko izcelsmes dalībvalsts uzskata par piemērotu gadījumos, kad reģistrēts īpašnieks ir subjekts, kam nevar izdot *e-TRC* vai kas nevar iegūt pierādījumu par nodokļu rezidenci trešā valstī tāpēc, ka subjekts netiek ņemts vērā nodokļu vajadzībām un tā ienākumiem (vai to daļai) uzliek nodokli to personu līmenī, kurām minētajā subjektā ir līdzdalība, bet tam ir tiesības uz ieturējuma nodokļa atvieglojumu attiecībā uz dividendēm vai procentiem saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts valsts tiesību aktiem vai attiecīgā gadījumā nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu;

- b) reģistrētā īpašnieka deklarāciju un nodokļu rezidenci, salīdzinot ar informāciju, ko sertificētais finanšu starpnieks ir ieguvis vai ko viņam ir pienākums iegūt, tostarp, bet ne tikai, informāciju, kas savākta citiem nodokļu mērķiem vai pamatojoties uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas prasībām, kuras sertificētajam finanšu starpniekam piemēro saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849, vai salīdzināmu informāciju, kas tiek prasīta trešās valstīs;
- c) reģistrētā īpašnieka tiesības uz konkrētu samazinātu ieturējuma nodokļa likmi saskaņā ar nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu starp izcelsmes dalībvalsti un jurisdikcijām, kurās reģistrētais īpašnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām, vai konkrētiem izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem;
- d) dividendes izmaksas gadījumā – to, vai varbūt pastāv kāda finanšu shēma, kas vēl nav nokārtota, kam vēl nav beidzies termiņš vai kas nav vēl citādi izbeigta bezdividenžu datumā;
- e) dividenžu maksājuma gadījumā – to, ka reģistrētais īpašnieks pamatā esošo akciju ir iegādājies darījumā, kas veikts agrāk vai piecu dienu laikā pirms bezdividenžu datuma.

- 2.a Dalībvalstis var atļaut sertificētam finanšu starpniekam iegūt šā panta 1. punktā minēto deklarāciju un katru gadu veikt šā panta 2. punkta a)–c) apakšpunktā paredzētās pārbaudes, izņemot gadījumu, kad sertificētais finanšu starpnieks zina vai tam ir iemesls zināt, ka ir mainījušies apstākļi vai ka pārbaudāmā deklarācija vai informācija ir nepareiza vai neuzticama.
3. [svītrots]
4. Direktīvas 5. panta 4.a punktā paredzētajā gadījumā dalībvalstis, neskarot faktu, ka par šiem pienākumiem joprojām ir atbildīgs sertificētais finanšu starpnieks, ļauj sertificētajam finanšu starpniekam paļauties uz savākto dokumentāciju un informāciju, ko saskaņā ar šo pantu ir pārbaudījis finanšu starpnieks, kurš uztur reģistrēta īpašnieka ieguldījumu kontu.
5. Dalībvalstis prasa, lai sertificēti finanšu starpnieki, kas pieprasa atvieglojumu saskaņā ar attiecīgi 12. un 13. pantu, glabātu visus apliecināšos dokumentus un saskaņā ar 9. panta 5. punktu nodrošinātu piekļuvi tiem.
6. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kur šajā pantā minētajai deklarācijai ir noteiktas datorizēto veidlapu standarta veidnes, tostarp valodu lietojuma kārtība. Šādās veidnēs ir iekļauta informācija, kas noteikta 11. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, un tās dod dalībvalstīm iespēju pieprasīt konkrētu papildinformāciju. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 18. pantā.

Ienākumu izcelsmes vietā piemērotā atvieglojuma sistēma

1. Dalībvalstis var ieviest sistēmu, kas sertificētiem finanšu starpniekiem, kuri uztur reģistrēta īpašnieka ieguldījumu kontu, saskaņā ar 10. pantu ļauj pieprasīt atvieglojumu ienākumu izcelsmes vietā reģistrēta īpašnieka vārdā, sniedzot ieturējuma nodokļa aģentam šādu informāciju:
 - a) reģistrētā īpašnieka nodokļu rezidence vai attiecīgā gadījumā 11. panta 2. punkta aa) apakšpunktā minētajā dokumentācijā iekļautā informācija; un
 - b) maksājumam piemērojamā ieturējuma nodokļa likme saskaņā ar nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu vai konkrētiem valsts tiesību aktiem.

Ātrās atmaksas sistēma

1. Dalībvalstis var ieviest sistēmu, kas sertificētiem finanšu starpniekiem, kuri uztur reģistrēta īpašnieka ieguldījumu kontu, saskaņā ar 10. pantu šā reģistrētā īpašnieka vārdā ļauj pieprasīt ātru pārmērīgā ieturējuma nodokļa atmaksu, ja šā panta 3. punktā minētā informācija tiek sniegta otrā mēneša laikā pēc dividendes vai procentu maksājuma datuma mēneša.
2. Neskarot šā panta 3.a punktu, dalībvalstis saskaņā ar šā panta 1. punktu iesniegto atmaksas pieprasījumu apstrādā 60 kalendāro dienu laikā pēc ātrās atmaksas pieprasīšanas termiņa beigām. Dalībvalstis saskaņā ar 14. pantu šādas atmaksas summai piemēro procentus par katru kavējuma dienu pēc 60. dienas.
3. Sertificēts finanšu starpnieks, kas pieprasa ātru atmaksu, attiecīgajai dalībvalstij sniedz šādu informāciju:
 - a1) reģistrētā īpašnieka identifikācija, kā minēts II pielikuma B sadaļā;
 - a) dividendes vai procentu maksājuma identifikācija, kā minēts attiecīgi II pielikuma D un G sadaļā;
 - b) piemērojamās ieturējuma nodokļa likmes pamats un atmaksājamā pārmērīgā nodokļa kopējā summa;
 - c) reģistrētā īpašnieka nodokļu rezidence, tostarp attiecīgā gadījumā *e-TRC* pārbaudes kods, vai attiecīgā gadījumā 11. panta 2. punkta aa) apakšpunktā minētajā dokumentācijā iekļautā informācija;
 - d) reģistrētā īpašnieka deklarācija saskaņā ar 11. pantu.

- 3.a Dalībvalstis var noraidīt atmaksas pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar šo pantu, jebkurā no šādiem gadījumiem:
- a) nav izpildītas šā panta 1. vai 3. punktā vai 10. vai 11. pantā noteiktās prasības;
 - b) šā panta 1. punktā noteiktā laikposma beigās nav pilnībā un pareizi iesniegta informācija, kas vajadzīga attiecīgās vērtspapīru maksājumu ķēdes rekonstrukcijai un kas minēta II pielikumā;
 - c) dalībvalsts, pamatojoties uz riska novērtēšanas kritērijiem, uzsāk jebkādu pārbaudes procedūru vai nodokļu revīziju saskaņā ar saviem tiesību aktiem attiecībā uz atmaksas pieprasījumu. Šāds noraidījums neliedz saskaņā ar 2. punktu piemērot nokavējuma procentus tad, ja atmaksājums tiek beidzot piešķirts un nepastāv a) vai b) apakšpunktā paredzētie apstākļi.
- 3.b Par šā panta 3.a punkta a) un b) apakšpunktā minēto noraidījumu paziņo pieprasījumu iesniegušajam sertificētajam finanšu starpniekam, un noraidījums neliedz pieprasīt atmaksu saskaņā ar valsts tiesību aktos noteikto standarta atmaksas sistēmu.
4. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka datorizētas standarta veidlapas, tostarp valodu lietojuma kārtību, un prasības saziņas kanāliem, kas izmantojami, lai iesniegtu pieprasījumus saskaņā ar šo pantu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 18. pantā.

Īpaši noteikumi netiešajiem ieguldījumiem

1. Dalībvalstis dod iespēju sertificētam finanšu starpniekam, kas uztur tāda reģistrēta īpašnieka ieguldījumu kontu, kurš saņem dividendes vai procentus, minētā reģistrētā īpašnieka vārdā, ievērojot attiecīgi 12. un 13. pantu, pieprasīt atvieglojumu, ar noteikumu, ka ir izpildītas šā panta 1.a–1.d punktā minētās prasības.
- 1.a Šā panta 1. punkta nolūkā reģistrētais īpašnieks ir:
 - i) kolektīvo ieguldījumu uzņēmums, kas tur vērtspapīrus to ieguldītāju vārdā, kuriem ir tiesības uz ieturējuma nodokļa atvieglojumu ienākumu gūšanas vietā attiecībā uz dividendēm vai procentiem saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts valsts tiesību aktiem vai attiecīgā gadījumā nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu; vai
 - ii) tāda kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma fonda nolikumā, dibināšanas dokumentos vai prospektā izraudzīta juridiska persona, kura tur vērtspapīrus ieguldījumu kontā, kas rada dividendes vai procentus, un kura uztur iekšējo uzskaiti, kas ļauj šos vērtspapīrus atsevišķi iedalīt attiecīgi minētajam kolektīvo ieguldījumu uzņēmumam vai ieguldītājiem šajā kolektīvo ieguldījumu uzņēmumā, ja kolektīvo ieguldījumu uzņēmumam vai ieguldītājiem kolektīvo ieguldījumu uzņēmumā ir tiesības uz pārmērīgā ieturējuma nodokļa atvieglojumu attiecībā uz minēto dividendi vai procentiem saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts valsts tiesību aktiem vai attiecīgā gadījumā nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu.

- 1.b Šā panta 1. punkta nolūkā sertificētais finanšu starpnieks, kas pieprasa atvieglojumu, saņem deklarāciju no:
- a) katra kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma, kam ir tiesības uz atvieglojumu, vai katra ieguldītāja kolektīvo ieguldījumu uzņēmumā, kam ir tiesības uz atvieglojumu, un kuru vērtspapīrus attiecīgā gadījumā tur reģistrētais īpašnieks, attiecībā uz ko:
 - i) tiem ir tiesības uz ieturējuma nodokļa atvieglojumu attiecībā uz dividendi vai procentiem saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts valsts tiesību aktiem vai attiecīgā gadījumā nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu, tostarp juridisko pamatu un piemērojamo ieturējuma nodokļa likmi; un
 - ia) tie ir faktiskais īpašnieks, ja to prasa izcelsmes dalībvalsts, attiecībā uz dividendi vai procentiem saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts valsts tiesību aktiem vai attiecīgā gadījumā nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu; un
 - ii) tie ir atļāvuši, ka viņu vārdā tiek pieprasīts atvieglojums saskaņā ar šo pantu; un
 - iii) atvieglojuma piešķiršanas gadījumā tie atsakās no savām tiesībām neatkarīgi pieprasīt atvieglojumu no izcelsmes dalībvalsts saskaņā ar šo direktīvu vai saskaņā ar sistēmām, ko paredz dalībvalstu tiesību akti;
 - b) šā panta 1.a punkta i) apakšpunktā minētā reģistrētā īpašnieka, norādot piemērojamās ieturējuma nodokļa likmes attiecībā uz izmaksātajām dividendēm vai procentiem;

- c) šā panta 1.a punkta ii) apakšpunktā minētā reģistrētā īpašnieka, identificējot kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu, kura labā tiek turēti vērtspapīri, kas rada dividendes vai procentus, saskaņā ar tā iekšējo uzskaiti, un norādot piemērojamās ieturējuma nodokļa likmes attiecībā uz izmaksātajām dividendēm vai samaksātajiem procentiem;
 - d) reģistrētā īpašnieka, norādot informāciju, kas minēta 11. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minēto informāciju.
- 1.c Šā panta 1. punkta nolūkā sertificētais finanšu starpnieks, kas, ievērojot 12. pantu, pieprasa atvieglojumu ienākumu gūšanas vietā, sniedz ieturējuma nodokļa aģentam attiecīgi 1.b punkta b) apakšpunktā vai 1.b punkta c) apakšpunktā minēto informāciju un kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma vai attiecīgā gadījumā kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma ieguldītāju nodokļu rezidenci vai 11. panta 2. punkta aa) apakšpunktā minētajā dokumentācijā ietvertu informāciju 12. pantā minētās informācijas vietā, un, ja kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma ieguldītājiem ir tiesības uz atvieglojumu, – dividenžu vai procentu summu, kas attiecināma attiecīgi uz katru tiesīgo ieguldītāju saskaņā ar 13.a panta 1.a punkta i) apakšpunktu vai 13.a panta 1.a punkta ii) apakšpunktu.
- 1.d Šā panta 1. punkta nolūkā sertificētais finanšu starpnieks, kas, ievērojot 13. pantu, pieprasa atvieglojumu sniedz izcelsmes dalībvalstij 1.b punktā minēto informāciju un kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma vai ieguldītāju nodokļu rezidenci, tostarp *e-TRC* pārbaudes kodu vai attiecīgi informāciju, kas ir iekļauta 11. panta 2. punkta aa) apakšpunktā minētajā dokumentācijā 13. panta 3. punkta c) un d) apakšpunktā minētās informācijas vietā, un, ja kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma ieguldītājiem ir tiesības uz atvieglojumu, – dividenžu vai procentu summu, kas attiecināma uz katru tiesīgo ieguldītāju kolektīvo ieguldījumu uzņēmumā saskaņā ar 13.a panta 1.a punkta i) apakšpunktu vai 13.a panta 1.a punkta ii) apakšpunktu.

2. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai prasītu, ka sertificētie finanšu starpnieki, kas pieprasa šajā pantā noteikto atvieglojumu, pamatojoties uz šiem sertificētajiem finanšu starpniekiem pieejamo informāciju, pārbauda:
- a) direktīvas 11. panta 2. punkta a) vai aa) apakšpunktā minēto dokumentāciju attiecīgi par katru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu vai katru ieguldītāju kolektīvo ieguldījumu uzņēmumā, kam ir tiesības uz atvieglojumu;
 - b) katra kolektīvā ieguldījumu uzņēmuma vai katra kolektīvo ieguldījumu uzņēmumā esošā ieguldītāja tiesības uz konkrētu atbrīvojumu vai samazinātu ieturējuma nodokļa likmi saskaņā ar nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu starp izcelsmes dalībvalsti un nodokļu rezidences jurisdikcijām vai konkrētiem izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem;
 - c) dividendes izmaksas gadījumā – to, vai varbūt pastāv kāda finanšu shēma, kas vēl nav nokārtota, kam vēl nav beidzies termiņš vai kas nav vēl citādi izbeigta pirms bezdividenžu datuma.
3. [svītrots]
4. [svītrots]
5. Direktīvas 11. panta 1., 2. un 2.a punkta noteikumus nepiemēro, ja atvieglojumu pieprasa, ievērojot šo pantu.
6. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka datorizētas standarta veidlapas, tostarp valodu lietojuma kārtību, un prasības saziņas kanāliem, kas izmantojami, lai iesniegtu pieprasījumus saskaņā ar 1.d punktu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 18. pantā.

14. pants

Nokavējuma procenti

Ievērojot 13. panta 2. punktu, dalībvalstis, ja šādi noteikumi ir paredzēti valsts tiesību aktos, piemēro procentus pēc likmes, kas vienāda ar tiem procentiem vai līdzvērtīgu maksu, ko dalībvalsts piemēro novēlotiem ieturējuma nodokļa atmaksas maksājumiem, kas ir saistīti ar nodokļu uzlikšanu attiecīgi dividendēm vai procentiem.

15. pants

Standarta atmaksas sistēma

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek ieviesta un ir piemērojama standarta atmaksas sistēma, ja direktīvas darbības jomā esošie atvieglojuma pieprasījumi ir izslēgti no attiecīgi 12. un 13. pantā noteiktajām sistēmām.
2. Dalībvalstis pieņem pasākumus, kas vajadzīgi, lai prasītu, ka gadījumos, kad attiecīgi 12. un 13. pantu nepiemēro dividendēm tāpēc, ka nav izpildīti šajā direktīvā izklāstītie nosacījumi, tie, kam ir tiesības uz atmaksu, vai to pilnvarotais pārstāvis, kurš pieprasa atmaksāt pārmērīgo ieturējuma nodokli par šādām dividendēm, sniedz vismaz II pielikuma E sadaļā prasīto informāciju, ja vien šī informācija jau nav sniegta saskaņā ar 9. pantā noteiktajiem pienākumiem.

16. pants

Atbildība

1. Dalībvalstis savos tiesību aktos veic piemērotus pasākumus, ar ko nodrošina, ka par visiem ieturamā nodokļa zaudējumiem vai par daļu no tiem pie atbildības var saukt sertificētu finanšu starpnieku, kas pilnībā vai daļēji nepilda savus pienākumus saskaņā ar 9., 10., 11., 12., 13. un 13.a pantu.
2. [svītrots]

IV NODAĻA

SODI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

17. pants

Sodi

Dalībvalstis paredz noteikumus par sodiem, ko piemēro par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu. Paredzētie sodi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

17.a pants

Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes publikācijas

1. Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde katru gadu un 120 darbdienu laikā pēc katra gada sākuma, vēlākais sākot no 2026. gada, publicē katras dalībvalsts tirgus kapitalizāciju un tirgus kapitalizācijas rādītāju par vismaz iepriekšējo gadu. Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu par metodiku tirgus kapitalizācijas un tirgus kapitalizācijas rādītāja aprēķināšanai, kā noteikts attiecīgi 3. panta 22.b un 22.c punktā. Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai deviņu mēnešu laikā pēc direktīvas stāšanās spēkā.
2. Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt 1. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10.–14. pantā.

18. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 ⁶ nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

19. pants

Izvērtēšana

1. Komisija līdz 2032. gada 31. decembrim izvērtē ietekmi uz direktīvas mērķu sasniegšanu attiecībā uz 9. pantā minētajiem ziņošanas mehānismiem un gadījumu, kad dalībvalstis, kas atbilst 2. panta 4. punkta nosacījumiem, nepiemēro III nodaļu. Komisija tajā pašā termiņā iesniegs ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei.
- 1.a Komisija līdz 2034. gada 31. decembrim un pēc tam ik pēc pieciem gadiem pārbauda un izvērtē šīs direktīvas darbību, tostarp iespējamo vajadzību grozīt īpašos noteikumus, un iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei.
2. Dalībvalstis saskaņā ar 3. punktu dara Komisijai zināmu attiecīgo ikgadējās statistikas informāciju, kas vajadzīga šīs direktīvas izvērtēšanai nolūkā uzlabot ieturējuma nodokļa atvieglojumu procedūras, lai samazinātu nodokļu dubulto uzlikšanu, kā arī cīnītos pret nodokļu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu.

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13.–18. lpp.).

3. Komisija saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto procedūru nosaka to statistikas datu sarakstu, kurus dalībvalstis iesniedz, lai novērtētu šo direktīvu, kā arī šīs informācijas paziņošanas formātu un nosacījumus.
4. Tiek saglabāta saskaņā ar 2. punktu Komisijai paziņotās informācijas konfidencialitāte saskaņā ar noteikumiem, ko piemēro Savienības iestādēm.
5. Informāciju, ko dalībvalsts paziņojusi Komisijai saskaņā ar 2. punktu, kā arī visus ziņojumus un dokumentus, kurus Komisija ir sagatavojusi, izmantojot šo informāciju, var pārsūtīt citām dalībvalstīm. Uz pārsūtīto informāciju attiecas dienesta noslēpuma pienākums, un tai ir noteikta tāda pati aizsardzība, kāda šo informāciju saņēmušās dalībvalsts tiesību aktos ir noteikta līdzīgai informācijai.

20. pants

Personas datu aizsardzība

1. Lai pareizi piemērotu šo direktīvu, dalībvalstis ierobežo Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 ⁷ 13.–19. pantā paredzēto pienākumu un tiesību darbības jomu, cik tas ir vajadzīgs, lai aizsargātu minētās regulas 23. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētās intereses, ciktāl šādi pienākumi vai šādu tiesību īstenošana var apdraudēt minēto interešu aizsardzību.
2. Sertificētus finanšu starpniekus un dalībvalstu kompetentās iestādes, kad tie apstrādā personas datus, uzskata par pārziņiem Regulas (ES) 2016/679 4. panta 7. punkta nozīmē to attiecīgo darbību robežās, ko tie veic saskaņā ar šo direktīvu.
3. Informāciju, tostarp personas datus, kas apstrādāta saskaņā ar šo direktīvu, glabā tikai tik ilgi, cik nepieciešams, lai sasniegtu šīs direktīvas nolūkus, un jebkurā gadījumā saskaņā ar katra datu pārziņa iekšzemes noteikumiem par noilgumu.

21. pants

Paziņošana

Dalībvalsts, kas, ievērojot 5. pantu, izveido un uztur valsts reģistru, informē Komisiju par visām turpmākajām izmaiņām noteikumos, kas reglamentē šo reģistru. Komisija šo informāciju publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un vajadzības gadījumā atjaunina.

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz 2028. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai pildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Tās minētos noteikumus piemēro no 2030. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu valsts tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.
3. Dalībvalstis, kas direktīvas transponēšanas laikā atbilst 2. panta 4. punkta nosacījumiem un neizvēlas piemērot III nodaļu, par to paziņo Komisijai līdz 2028. gada 31. decembrim. Tās nekavējoties paziņo Komisijai par jebkādām turpmākām izmaiņām savā valsts atvieglojumu sistēmā ienākumu izcelsmes vietā attiecībā uz 3. panta 22.a punktā minētajiem nosacījumiem.

Šīs dalībvalstis pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai pildītu šīs direktīvas III nodaļas prasības, kā noteikts 2. panta 4. punktā, vai to dara piecu gadu laikā pēc tam, kad Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde, kā noteikts 2. panta 5. punktā, ceturto reizi pēc kārtas ir publicējusi datus, kas parāda, ka tās sasniedz vai pārsniedz tirgus kapitalizācijas rādītāja robežvērtību, kā paredzēts 2. pantā.

23. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

24. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

I PIELIKUMS

4. PANTĀ MINĒTĀ DIGITĀLĀ NODOKĻU REZIDENCES APLIECĪBA

Tehniskās prasības

1. Digitālā nodokļu rezidences apliecība:
 - tiek izdota ar elektronisko zīmogu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 910/2014 ⁸;
 - sniedz iespēju gan cilvēklasāmā, gan mašīnlasāmā formātā uzrādīt digitālo nodokļu rezidences apliecību PDF dokumentos vai līdzīgos citos formātos, ko var izmantot automatizētajās sistēmās;
 - ir drukājama;
 - satur atvērtu tekstlodziņu informācijas iekļaušanai saskaņā ar 4. panta g) punktu.
2. Ja juridiskās un tehniskās prasības Savienībā ir izpildītas, dalībvalstis var ieviest pārbaudes procesu, kura pamatā ir Eiropas digitālās identitātes maks ⁹.

Komisiju saistībā ar digitālās nodokļu rezidences apliecības ieviešanu dalībvalstīs atbalsta Komiteja. Turklāt Komiteja var sniegt tehnisku atbalstu attiecībā uz jebkādam iespējamām izmaiņām digitālās nodokļu rezidences apliecības tehniskajā bāzē vai jaunām tehniskām norisēm.

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV L 257, 28.8.2014., 73. lpp.).

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1183 (2024. gada 11. aprīlis), ar ko Regulu (ES) Nr. 910/2014 groza attiecībā uz Eiropas digitālās identitātes regulējuma izveidi

II PIELIKUMS

ZIŅOŠANA, KAS MINĒTA 9. un 15. PANTĀ

Sertificēti finanšu starpnieki attiecīgajā xml formātā sniedz šādu informāciju:

Informācijas veids	Specifikācija
A. Informācija par personu, kas sniedz informāciju	
Sertificētā finanšu starpnieka vai attiecīgā gadījumā ieturējuma nodokļa aģenta vārds/nosaukums	
EVIN, juridiskās personas identifikators (<i>LEI</i>) vai alternatīvs identifikators	
Oficiālā adrese	
Citi būtiskie dati	Izcelsmes dalībvalsts piešķirtais nodokļu maksātāja identifikācijas numurs, ja tāds ir, un nodokļu rezidences jurisdikcijas piešķirtais nodokļu maksātāja identifikācijas numurs. Jurisdikcija(-as), kas izdevusi(-šas) NMIN E-pasta adrese un telefona numurs
Norāde, vai informācija ir sniegta saskaņā ar 9. panta 1.a punktu	Tā finanšu starpnieka identifikācija, kas nav sertificēts finanšu starpnieks (nosaukums un EVIN, juridiskās personas identifikators (<i>LEI</i>) vai alternatīva)

B. Informācija par dividenžu vai procentu maksājuma saņēmēju	
Tā finanšu starpnieka vai galīgā ieguldītāja identifikācija, kurš saņem dividendes vai procentu maksājumu Kad piemēro 9. panta 1.c punktā paredzēto ziņošanas iespēju: ieturējuma nodokļa aģentam vai izraudzītajam sertificētajam finanšu starpniekam ir jāpaziņo informācija par galīgo ieguldītāju, kas saņem dividendes vai procentu maksājumu	
Fiziska persona	Vārds, NMIN (izcelsmes dalībvalsts piešķirtais nodokļu maksātāja identifikācijas numurs, ja tāds ir, un nodokļu rezidences jurisdikcijas piešķirtais nodokļu maksātāja identifikācijas numurs) NMIN izdevusī(-šās) jurisdikcija(-s), dzimšanas datums, adrese
Subjekts	Nosaukums, NMIN (izcelsmes dalībvalsts piešķirtais nodokļu maksātāja identifikācijas numurs, ja tāds ir, un nodokļu rezidences jurisdikcijas piešķirtais nodokļu maksātāja identifikācijas numurs) NMIN izdevusī(-šās) jurisdikcija(-s), adrese, attiecīgā gadījumā <i>LEI</i>, attiecīgā gadījumā <i>EVIN</i>. Ja identifikācijas numura nav, – juridiskā forma un dibināšanas datums.

Informācija par nodokļu rezidenci (jāaizpilda, ja A iedaļā minētā persona ir reģistrētā īpašnieka sertificētais finanšu starpnieks)	e-TRC pārbaudes kods vai attiecīgā gadījumā 11. panta 2. punkta aa) apakšpunktā iekļautā informācija
	Nodokļu rezidences vietas valsts nosaukums
Ieguldījumu konta numurs	Tā glabāšanas konta numurs, kurā vērtspapīrus tur finanšu starpnieks/ieguldītājs, kas saņem maksājumu

Konta veids	Konta veids saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 909/2014 38. pantu un citi konti: A – pašu konts (kuru centrālajā vērtspapīru depozitārijā (CVD) uztur sākotnējā vērtspapīru reģistra dalībnieks) B – vispārējs trešās personas konts (kuru CVD klientu vārdā uztur sākotnējā vērtspapīru reģistra dalībnieks) C – individuāls trešās personas konts (kuru CVD klienta vārdā uztur sākotnējā vērtspapīru reģistra dalībnieks) D – informācijas reģistra konts vispārējā trešās personas kontā (klienta vērtspapīri, kas iekļauti vispārējā trešās personas kontā, kuru CVD uztur sākotnējā vērtspapīru reģistra dalībnieks) E – globāls trešās personas konts, kas nav B konts F – individuāls vērtspapīru turētāja konts, kas nav D vai C G – cita veida konts
-------------	---

C. Informācija par dividenžu vai procentu maksājuma izmaksātāju

Tā finanšu starpnieka identifikācija, no kura ziņojuma iesniedzējs saņem dividendes vai procentu maksājumu Kad piemēro 9. panta 1.c punktā paredzēto ziņošanas iespēju: C iedaļā ir iekļauta informācija par katru sertificēto finanšu starpnieku, kas ir vērtspapīru maksājumu ķēdē. Šī informācija attiecas uz finanšu starpnieku maksājumu ķēdi secīgā kārtībā.	
Juridiska persona	Nosaukums, <i>LEI</i>, NMIN (izcelsmes dalībvalsts piešķirtais nodokļu maksātāja identifikācijas numurs, ja tāds ir, un nodokļu rezidences jurisdikcijas piešķirtais nodokļu maksātāja identifikācijas numurs) NMIN izdevusī(-šās) jurisdikcija(-s), adrese, attiecīgā gadījumā EVIN.
Ieguldījumu konta numurs	Tā glabāšanas konta numurs, kurā vērtspapīrus tur finanšu starpnieks, kas nosūta maksājumu

Konta veids	Konta veids saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 909/2014 38. pantu un citi konti: A – pašu konts (kuru centrālajā vērtspapīru depozitārijā (CVD) uztur sākotnējā vērtspapīru reģistra dalībnieks) B – vispārējs trešās personas konts (kuru CVD klientu vārdā uztur sākotnējā vērtspapīru reģistra dalībnieks) C – individuāls trešās personas konts (kuru CVD klienta vārdā uztur sākotnējā vērtspapīru reģistra dalībnieks) D – informācijas reģistra konts vispārējā trešās personas kontā (klienta vērtspapīri, kas iekļauti vispārējā trešās personas kontā, kuru CVD uztur sākotnējā vērtspapīru reģistra dalībnieks) E – globāls trešās personas konts, kas nav B konts F – individuāls vērtspapīru turētāja konts, kas nav D vai C G – cita veida konts
-------------	---

D. Informācija par dividenžu vai procentu maksājumu	
Emitents	Nosaukums, NMIN vai, ja tāda nav, <i>LEI</i> vai EVIN, oficiālā adrese
CVD	Tā centrālā vērtspapīru depozitārija identifikācija, kurš uztur sākotnējo vērtspapīru reģistru
<i>ISIN</i> numurs	Vērtspapīra identifikācija
Vērtspapīra veids	Akcijas veids, depozitārā sertifikāta pamatā esošais instruments, obligācija
Vērtspapīru skaits, kas dod tiesības saņemt maksājumu	Vērtspapīru skaits, par kuriem veikts norēķins
	To vērtspapīru skaits, par kuriem vēl nav veikts norēķins
Maksājuma veids	Skaidra nauda
	Akcijas (norādīt, vai tās ir iegūtas no akciju dividendes, un <i>ISIN</i> numuru)
<i>COAF</i> (oficiālais korporatīvās darbības notikuma identifikators) vai, ja tas nav pieejams, detalizēta informācija par sadali	Notikuma identifikācija (dividenžu/procentu sadale)
Nozīmīgie datumi	Bezdividenžu datums, ieraksta datums, maksājuma datums
Dividenžu vai procentu summa, kas ir saņemta / ir jāsaņem, un valūta	Bruto summa, neto summa

Informācija par ieturējuma nodokli	Piemērotā vai piemērojamā ieturējuma nodokļa likme, ieturētā summa, attiecīgā gadījumā uzcenojuma summa un likme
	Piemērojamās ieturējuma nodokļa likmes juridiskais pamats (<i>jāaizpilda, ja A iedaļā minētā persona ir reģistrētā īpašnieka sertificētais finanšu starpnieks</i>)
Naudas līdzekļu konta <i>IBAN</i>	Tā konta <i>IBAN</i> , uz kuru pārskaitīts maksājums

E. Pret ļaunprātīgu izmantošanu vērsto pasākumu piemērošanas informācija, kas jāsniedz sertificētajam finanšu starpniekam, kurš pieprasa atvieglojumu	
Informācija par pamatā esošo publiski tirgoto akciju turēšanas laikposmu	Divi lodziņi: 1) attiecībā uz pamatā esošajām akcijām, ko iegādājās vairāk nekā piecas dienas pirms bezdividenžu datuma, – akciju skaits 2) attiecībā uz pamatā esošajām akcijām, ko iegādājās piecu dienu laikā pirms bezdividenžu datuma, – akciju skaits (princips “pirmais iekšā, pirmais ārā” (<i>FIFO</i>), kas izmantojams parasto tirdzniecības pozīciju gadījumā)
Informācija par finansiālu shēmu	Norādiet pierādījumus par jebkādu finansiālu shēmu, kas saistīta ar pamatā esošām publiski tirgotām akcijām un kas vēl nav nokārtota, kam vēl nav beidzies termiņš vai kas nav vēl citādi izbeigta bezdividenžu datumā
	Attiecībā uz pamatā esošajām akcijām, kas saistītas ar finansiālu shēmu, – akciju skaits
	Pamatā esošajām akcijām, kas nav saistītas ar finansiālu shēmu, – akciju skaits

F. Informācija par darījumiem, ko izcelsmes dalībvalsts var pieprasīt saskaņā ar 9. panta 1.a punktu	
Informācija par pamatā esošo vērtspapīru darījumiem laikā, kas sākas gadu pirms ieraksta datuma, un beidzas 45 dienas pēc ieraksta datuma, beigu dienu ieskaitot.	Darījumu datumi
	Līgumiskie vai sarunātie norēķina datumi
	Faktiskie norēķinu datumi
	Attiecīgais to vērtspapīru skaits, uz kuriem attiecas darījums
	Darījuma veids: pirkšana, pārdošana, aizdevums, pārvedums, cits

F. Informācija par depozitārajiem sertifikātiem, ko izcelsmes dalībvalsts var pieprasīt saskaņā ar 9. panta 1.a punktu	
Ja tas attiecas uz dividenžu maksājumu, kas izriet no depozitārā sertifikāta	Depozitāro sertifikātu un pamatā esošo akciju nosaukums, starptautiskais vērtspapīru identifikācijas numurs (piemēram, <i>ISIN</i>)
	Tās bankas nosaukums, kurā noguldītas parastās akcijas
	Depozitāro sertifikātu attiecība pret parastajām akcijām
	To depozitāro sertifikātu skaits, ko tur reģistrēti īpašnieki un kas dod tiesības saņemt dividenžu maksājumu
	No depozitārā sertifikāta izrietošās dividendes izmaksas datums
	Izdoto depozitāro sertifikātu kopskaits ieraksta datumā
	Pamatā esošo akciju kopskaits visiem izdotajiem depozitārajiem sertifikātiem ieraksta datumā